Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXIV Nr. 6701 | Joi 5 august 1965 | 4 PAGINI — 30 BANI

În ziarul de azi

■ 70 DE ANI DE LA MOARTEA LUI FRIEDRICH ENGELS *(pag. a II-a)*

■ **RĂSPUNSURI LA SCRISORILE NEPUBLICATE** *(pag. a II-a)*

■ COLȚUL REPORTERULUI *(pag. a III-a)*

Front de lucru: ÎNTREGUL COMBINAT

— De la trimisul nostru Ștefan ZIDĂRIȚĂ —

• Hunedorenii Galațiului • La laminorul de tablă groasă 8 000 tone de utilaj montat • 1 600 000 lei economii • Furnizori care nu-și respectă obligațiile

Ne aflăm la Galați, pe malul Dunării, acolo unde se construiește, practic, o nouă Hunedoară și unde imaginea

Ion Lazăr este fruntaș al șantierului și lucrează la montarea laminorului de tablă groasă

are în multe privințe asemănări cu imaginea întregii țări. Evident, construcția combinatului siderurgic a intrat într-o etapă nouă, caracterizată prin dinamismul și lărgirea ariei lucrărilor. Oamenii șantierelor au declanșat o imensă reacție în lanț pe întregul perimetru al viitorului mare combinat, de la excavatoarele care sapă fundații noi și pînă la frontispiciul halei laminorului de tablă groasă, lungă de 900 metri, unde s-au concentrat deocamdată cele mai calificate mîini de montori, instalînd utilajele.

Am fost martori, aici la Galați, la o întîlnire oarecum ciudată. Intrînd în hala laminorului, fotoreporterul nostru s-a văzut strigat pe nume de un om care, deși se afla undeva între cer și pămînt, la mari înălțimi, nu lăsa nici un fel de îndoială asupra staturii sale atletice. Este Alexandru Velici, șeful unei brigăzi de sudori. S-au întîlnit la Congresul partidului.

— Cum a fost, tovarășe Velici, la întoarcere?

— Spun drept, trei zile n-am putut face mare lucru. Pe unde treceam, mă opreau oamenii. A trebuit să stau și să povestesc.

Ride cu neastîmpăr. O veselie molipsitoare. Este același Velici care, în anii reconstrucției Hunedoarei, lucra la lopată, voluntar. Acolo s-a calificat. A rămas el același om, dar meseria și-a schimbat-o, trecînd la „cealaltă" dimensiune. De la fundații, unde lucra la pămînt, s-a suit pe schele, înălțînd hale metalice. Sînt luni de zile de cînd brigada lui de sudori se află în fruntea întrecerii.

...Doi oameni coboară un panou de pe grinzile halei. Mai apucăm să citim: „Cinste brigăzii

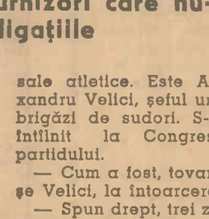

Fruntaș este și sudorul șef de brigadă Alexandru Velici

lui Arcadie Balint, care, în cinstea Congresului, a montat 197 tone de utilaj tehnologic peste plan".

(Continuare în pag. a III-a)

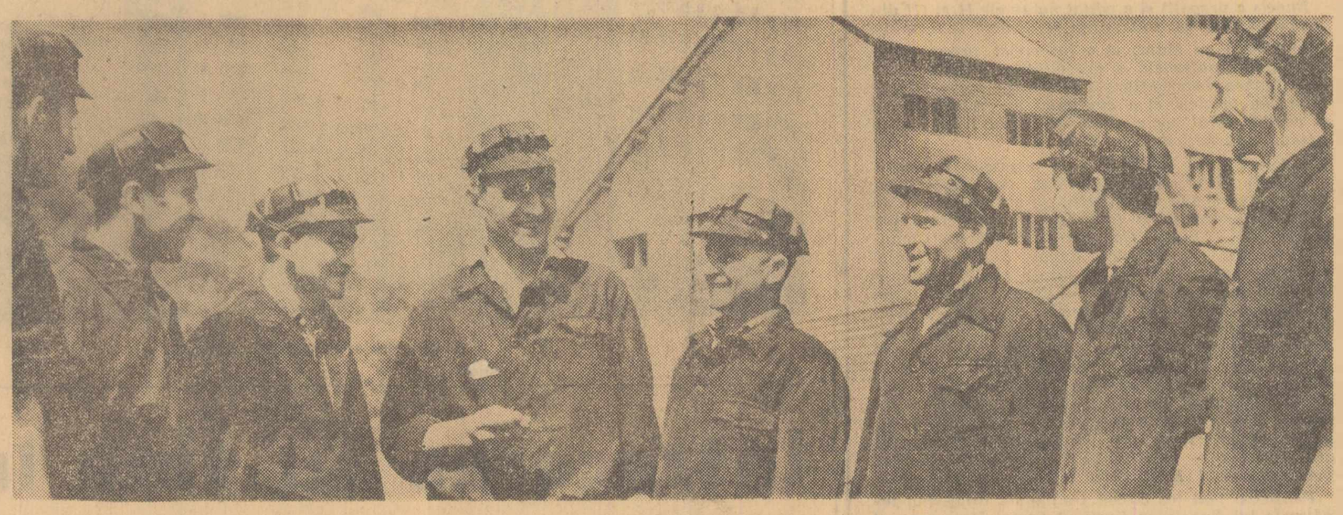

Cîțiva dintre membrii brigăzii lui Ilie Trif de la mina Herja, regiunea Maramureș. Brigada e fruntașă pe mină Foto: A. Cartojan

Cuvînt de miner

La mina Aninoasa, în uriașul labirint subteran al galeriilor și abatajelor, 54 de brigăzi de mineri se întrec pentru a scoate la ziuă cărbunele. Graficele și raportările de producție înregistrează cifre noi, semnificative. Ele exprimă hotărîrea colectivului de la această mină fruntașă pe țară de a aduce o contribuție cît mai însemnată la îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul partidului industriei carbonifere.

Sectorul I este principala sursă de producție a minei, locul cu cele mai bogate cîmpuri de cărbune. Dar și locul celor mai bogate „recolte". Greutatea lor se măsoară în mii de tone de cărbune energetic peste plan. Aici lucrează vestita brigadă a minerului Aurel Cristea — un colectiv de 15 oameni entuziaști. Abatajul lor este un adevărat seismograf al întrecerii, este locul de unde pleacă spre toate fronturile de lucru subterane inițiative și scheme. Cristea și ortacii lui dau tonul și ritmul; ei sînt „vioara I" în întrecerea pentru o înaltă productivitate a muncii. De la locul lor de muncă au plecat la suprafață în acest an peste plan mai mult de 2 600 tone de cărbune, adică un sfert din realizările peste plan ale întregii mine. Aici s-a ajuns în condiții normale de lucru la o productivitate zilnică de 8-10 tone de cărbune pe post de miner.

Este un abataj cameră simplu, o încăpere cu pereți de cărbune care se „deplasează" în zăcăminte în fiecare lună cu 165 de metri. Această deplasare pe seama cărbunelui extras înseamnă nu mai puțin de 4 000 de tone de cărbune lunar. Cristea a imprimat în brigadă o organizare precisă a lucrului pe fiecare fază și operație.

— Abatajul așa simplu cum pare el — ne spune Aurel Cristea — ridică multe probleme. Rezolvarea lor trebuie să fie cea mai bună. Altfel munte le ăsta uriaș ne pune bețe în roate. Adîncurile sînt generoase. Cărbunele sclipește ca diamantul. Este păcat să nu-i porți grijă.

Poate șeful de brigadă nu s-a exprimat tocmai tehnic. Cei care au însă simțul minerității înțeleg perfect. Cristea se referea la ceea ce este esențial în meserie și anume la ridicarea măiestriei minerești. Pentru măiestria fiecărui om din brigadă se zbate el de mulți ani. A reușit sau nu? Să dăm cuvîntul oamenilor și faptelor.

La Aninoasa există la ora actuală aproape 500 de fruntași și evidențiați în întrecere. Tovarășul Ion Barna, secretarul comitetului de partid, recomandă cîțiva dintre ei:

— La sectorul „unu" avem cîțiva băieți de treabă. Brigăzile conduse de Petru Roman și Ilie Nicolae au obținut o productivitate medie în acest an de 6,3 tone; minerii din brigada lui Ion David într-un abataj frontal extrag în fiecare lună 6 000 tone de cărbune.

Laurențiu VISKI
coresp. „Scînteii"

(Cont. în pag. a III-a)

CERCETARE ȘI PRODUCȚIE

Prof. ing. Constantin AVRAM
rectorul Institutului politehnic Timișoara

Îmi revin mereu în minte cuvintele secretarului general al partidului care, cu puțin înaintea Congresului al IX-lea, demonstra cu claritate, în cadrul întîlnirii cu oamenii de știință, că știința, care stă la baza construirii socialismului, poate și trebuie să-și aducă contribuția activă la ridicarea la un nivel și mai înalt a întregii noastre societăți, la întărirea forței economice a patriei. Această idee fundamentală apare ca o sarcină de bază în Directivele privind planul economic pe următorii 5 ani. Realizarea ei ne preocupă îndeaproape, pe noi, slujitorii științei.

În cele ce urmează, mă voi referi la alte aspecte, și anume la formarea cadrelor de cercetare și la colaborarea instituțiilor de învățămînt superior tehnic cu producția.

Academia, Ministerul Învățămîntului, institutele de cercetări departamentale dispun de un corp de cercetători care a făcut dovada capacităților sale. Totuși, pentru a face față sarcinilor sporite trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R., paralel cu continuarea ridicării calificării cadrelor existente, **consider că este necesară formarea unui număr mai mare de cercetători tineri.**

Cercetătorii se formează în universități sau în institutele tehnice superioare, a căror sarcină principală este însă pregătirea de cadre cu calificare superioară pentru învățămînt, industrie, agricultură, sănătate etc. și nu special pentru investigația științifică. Consider, de aceea, necesar ca, în funcție de cerințe, **viitoarele cadre de cercetare să fie selecționate încă din primii ani de studii universitare,** să se acorde o atenție deosebită pregătirii lor teoretice, profilului lor de viitori experimentatori. Ar fi posibil astfel să se prevadă lecții și lucrări practice speciale numai pentru acești studenți.

Potrivit normelor în vigoare, o a doua facultate se poate frecventa după absolvirea uneia de bază, paralel cu activitatea de cercetare. În afară de aceasta după părerea mea **s-ar putea lua în considerație cu mai multă atenție și frecventarea paralelă a două facultăți,** de exemplu inginerie și matematică-mecanică, inginerie și fizică, inginerie și chimie etc., lucru perfect posibil în cazul elementelor dotate, cu mare capacitate de muncă. **Tinerii cercetători ar trebui să fie mai mult stimulați să-și ridice pregătirea prin sistemul de aspirantură și doctorat.** Este necesară reglementarea în timp util, pe baze noi, a acestei forme superioare de calificare. Mai ales că în prezent avem un număr mare de tineri candidați în științe, care doresc să se califice prin doctorat. Stagiile de specializare în țară și în străinătate, în laboratoare cu renume, contactele cît mai strînse cu cercetătorii din alte părți, pot constitui și ele forme eficiente de calificare.

(Continuare în pag. a III-a)

Stindardul sus

Tudor ARGHEZI

Răsfoiesc ziarele pariziene și din Confederație, în fața colosului de gheață Mont-Blanc, patru kilometri suiș, oglindit în apele lacului Léman, una din mările interioare ale Republicii Helvete. Împăratul Alb se gîndește dimpreună cu țărîma mea de om la Congresul Partidului Comunist din București și, de mai colea, dintre lebezi, ascultă și inima de bronz a lui Jean Jacques Rousseau. Ne aduce și vîntul știrile lui.

Opinia publică, tipărită și orală, e stupefiată admirativ. La Congresul nostru au fost de față ca să vază și să asculte și să tragă concluziile necesare și gazetari din presa occidentală. Se cunoaște din relatările lor impresiile cu care au părăsit sala Congresului.

Congresul nostru are pentru noi cît și pentru ideea socialistă o valoare istorică, într-adevăr.

Steaguri verticale și orizontale bat ridicate între Alpii unde văzduhul și pămîntul fac anotimpurile, intemperiile și climatele continentului latin. Stegulețe triunghiulare dau pretutindeni din aripi de fluture printre șiragurile aprinse de mărgăritare electrice și balcoane. Ele sînt portretele naționale, vechi și recente, ale republicilor născute pretutindeni după ultimul mare război, din frămîntarea neamurilor cu viața.

Al cui e stindardul acela în trei culori, al speranței, renașterii și păcii, răscolit la cer în priveliștea soarelui generos și a stelelor trezite din reverie? Noua Constituție îi înscrie numele deacurmezișul: **Republica Socialistă România.**

În sfîrșit litera română s-a întors la locul ei milenar.

Stindardul sus, cît mai sus și cît mai adînc în sus!

Geneva

Întrecerea cu tine însuți

„Cînd urci pe munte, truda ți-o înfrîngi / Visînd la piscuri, nalte metereze" (Labiș: din volumul „Lupta cu inerția").

De la amintitele versuri ale lui Labiș pînă la faptele oamenilor din Săvinești tul contemporan, puntea de unire prin „geografia timpului" (cum ar fi spus poetul) au constituit-o cei doi Mihăileștii.

Nu sînt rude, nici măcar de departe. Au venit aici din localități diferite. Asemănarea de nume este prin urmare — cum scrie pe genericul unor filme — pur întîmplătoare. Deloc întîmplător nu e însă faptul că unul dintre ei — Vasile — îndeplinește funcția de secretar, iar celălalt — Gheorghe — de locțiitor al secretarului în organizația de bază din secția caprolactamă a uzinei săvinești.

Să nu fii satisfăcut azi cu ce ai realizat ieri

Vasile era în concediu. L-am întîlnit, totuși, la comitetul de partid. „Mai aveam de rezolvat niște probleme" — spuse el parcă a scuză. Deoarece „tot avea drum pe-acolo", ne-a întovărășit pînă la caprolactamă. La sediul organizației de bază l-am găsit pe celălalt Mihăilescu, pe Gheorghe. Profita de pauza de masă ca să scrie un articol pentru gazeta de perete. Ne-a izbit titlul: „Nu putem merge înainte dacă nu învățăm".

— Oare există motive speciale de îngrijorare care fac necesară apariția unui asemenea articol?

— Motive speciale n-avem — răspunse autorul articolului — dar nici vreun motiv să ne autoliniștim. E drept, oamenii noștri au absolvit tot felul de școli și cursuri de calificare, de specializare, de ridicare a calificării, de perfecționare a specializării. **Setea de cunoaștere a devenit printre muncitorii și tehnicienii noștri un fenomen obișnuit.** Numai aici, în secție, s-au vîndut de la începutul anului cărți în valoare de 40 000 de lei, bună parte dintre ele lucrări tehnice. Dar **este oare în firea comuniștilor să se mulțumească cu treapta atinsă, oricît ar fi ea de înaltă! Nu o dată partidul ne-a atras atenția că rămînerea pe loc, automulțumirea înseamnă stagnare — și Congresul al IX-lea ne-a îndemnat mai puternic ca oricînd să nu ne împăcăm cu o asemenea stare de spirit...**

Parcă vrînd să sprijine cu un argument decisiv cele spuse de tovarășul său, celălalt Mihăilescu, secretarul, ne întinse Statutul P.C.R. cu un pasaj subliniat cu creionul roșu. Era acolo vorba de îndatorirea comuniștilor **„să lupte împotriva mulțumirii de sine".**

— Și ce înțelegeți dumneavoastră prin mulțumirea de sine?

— Automulțumirea? E greu de dat o definiție. După mine, înseamnă să lași creierul să lenevească. Adică, pe scurt, inerție, rutină. Și în organizația noastră au fost unele cazuri de acestea. Am curmat această stare de spirit de la rădăcină, punîndu-ne țeluri mereu mai înalte...

— Numai țeluri de producție?

— Fără îndoială că nu! Dar e bine de precizat că fiecare țel de producție, filtrat prin conștiință, devine o sarcină politică. Dacă automulțumirea nu face bine nimănui, apoi pentru comunist e de-a dreptul dăunătoare. Duce la blazare, la izolare de oameni. Dispare focul viu al entuziasmului. Noi de aceea am fost aleși — să menținem acest „foc continuu", să scoatem mereu, cu ajutorul lui, noi șarje de energie omenească...

Graficul nemulțumirii creatoare

Am stat de vorbă în aceste zile cu numeroși comuniști din întreprinderile și instituțiile regiunii Bacău. Erau printre ei muncitori, tehnicieni, ingineri, medici, profesori. Ceea ce te impresionează în toate aceste discuții este **prezența stimulatoare în conștiințe a documentelor Congresului partidului, integrarea lor organică în întregul proces de gîndire, în viața lăuntrică a fiecărui membru de partid.**

— Oricît vi s-ar părea de dificil — ne spunea inginerul Mihai Vicol, locțiitorul secretarului comitetului de partid de la Combinatul de îngrășăminte cu azot din Roznov — aflați că și nemulțumirea creatoare poate fi planificată. Și asta deoarece noi vedem în ea nu numai un factor de progres individual, dar și un element al progresului colectiv.

Victor BÎRLĂDEANU
Gheorghe BALTĂ

(Continuare în pag. a II-a)

LA RECOLTAT PE OGOARELE BRAȘOVENE

Unii cu viteza maximă alții cu încetinitorul

• De ce nu se realizează ritmul de lucru prevăzut • Atenție la folosirea capacității combinelor • Mai așteptați „coacerea" lanurilor?

Timpul frumos a permis cooperatorilor și mecanizatorilor din unitățile agricole ale regiunii Brașov să lucreze cu toate forțele la recoltat, treierat și la efectuarea arăturilor de vară. În raionul Mediaș s-au recoltat peste 77 la sută din suprafețele cu grîu. Folosind toate forțele — combine, secerători, coase — cooperatorii din numeroase unități, printre care cele din Valea Viilor, Alma, Ațel, Șeica Mică și altele au reușit să termine recoltatul grîului. Într-un ritm susținut se desfășoară recoltatul păioaselor și în raioanele Făgăraș, Sfîntu Gheorghe și Tg. Secuiesc. Cooperatorii din aceste raioane n-au așteptat ca grîul să fie copt pe întreaga suprafață, ci l-au recoltat pe parcele. În raionul Făgăraș s-a realizat cea mai ridicată viteză de lucru pe regiune datorită măsurilor luate de consiliul agricol raional de a îndrepta toate combinele spre unitățile din Valea Oltului, unde lanurile se pîrguiesc cu pînă la 10 zile mai devreme față de cele situate la poalele munților. Există însă diferențe mari între raioane și unități din cauză că nu se folosesc bine mijloacele existente. În raioanele Rupea și Agnita s-au recoltat mai puțin de 34 la sută din suprafețele cu grîu și secară. În raionul Rupea viteza zilnică atinsă în ziua de 2 august a fost de numai 45 la sută din cea prevăzută, iar în Agnita de 50 la sută. O situație asemănătoare există în raionul Sibiu și în unitățile aparținînd de orașul Brașov. Cauza o constituie nefolosirea întregii capacități de lucru a combinelor. Cu două zile în urmă 4 combine din cele 13 existente la cooperativa agricolă Șelimbăr au lucrat doar cîteva ore din cauza defecțiunilor. Din aceleași motive, la cooperativa agricolă Voivodeni cele 6 combine au recoltat timp de 3 zile doar 6 ha. În unele unități, în loc să se recolteze pe parcele se așteaptă încă coacerea în întregime a lanurilor. Așa s-a procedat la cooperativa agricolă din Ghimbav unde grîul s-a strîns numai de pe 90 ha, în timp ce cooperativa vecină din Stupini a recoltat pînă în prezent 350 ha cu grîu. Este necesar ca peste tot să fie folosite din plin forțele și mijloacele existente, astfel ca recoltatul să poată fi terminat într-un timp cît mai scurt.

Nicolae MOCANU
coresp. „Scînteii"

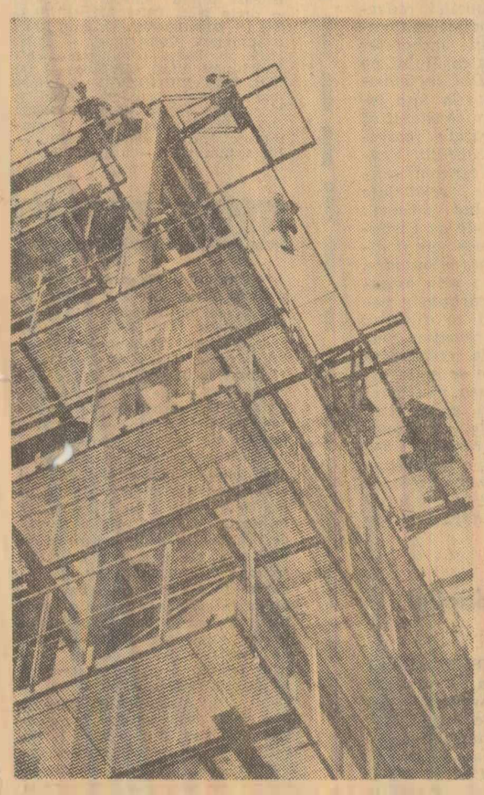

Turnul centralei electrice de termoficare a Combinatului de industrializare a lemnului din Turnu Severin

Foto: Gh. Amuza

ÎN BISCAYA, PE FURTUNĂ

Cargoul „Victoria" naviga spre portul englez Glasgow, transportînd mărfuri. Străbătuse Mediterana, depășise strîmtoarea Gibraltarului și înainta în apele Oceanului Atlantic, spre golful Biscaya, cînd s-a dezlănțuit o puternică furtună. Puntea era continuu spălată de apele care măturau totul în cale.

În cabina de comandă a navei cîțiva oameni stăteau neclintiți la posturi. Tînărul căpitan Ștefan Freitag, aflat în a doua cursă lungă de la luarea examenului de comandant de vas, l-a chemat pe șeful mecanic:

— Stațiile de radio-coastă și stațiile meteorologice anunță că viteza vîntului va depăși 150 de mile pe oră.

— Mașinile funcționează normal și vom face totul ca să obținem maximum de viteză, a răspuns Gheorghe Popescu, mecanicul-șef, un marinar experimentat care „bate" mările și oceanele de peste 30 de ani.

La apelul comandantului de a se fixa bigiile și a se suda suporții chiar în timpul furtunii, s-au oferit mai mulți marinari deșit era nevoie.

După o zi și o noapte de luptă cu furtuna, cargoul „Victoria" lăsa în urmă zona primejdioasă semnalată de stațiile de pe coasta Islandei, evitînd epicentrul furtunii și, peste puțină vreme, sosea în portul englez cu încărcătura intactă. Părea că nu se întîmplase nimic deosebit. Datorită dibăciei comandantului, a curajului cu care au acționat marinarii pentru a asigura o navigație precisă și rapidă, datorită priceperii cu care motoriștii au mînuit tehnica de la bord, cargoul românesc „Victoria" — construit la Galați — trecuse cu succes un greu examen.

Viorel LUPU

70 DE ANI DE LA MOARTEA LUI FRIEDRICH ENGELS

Se împlinesc astăzi 70 de ani de cînd s-a stins din viață Friedrich Engels, învățător și conducător strălucit al proletariatului din întreaga lume. Alături de Karl Marx, al cărui prieten devotat și tovarăș de luptă a fost, Engels a adus o contribuție neprețuită la făurirea și dezvoltarea concepției despre lume a clasei muncitoare, la întemeierea comunismului științific, arma atotbiruitoare a proletariatului internațional în lupta pentru triumful socialismului și comunismului.

Născut în anul 1820 în orașul Barmen din Prusia, Engels a devenit de tînăr un înflăcărat adversar al absolutismului și al oprimării. Stabilit în 1842 la Manchester, în inima industriei engleze, el a avut prilejul să studieze îndeaproape viața proletariatului avansat de aici. Rezultatul acestor studii a fost lucrarea „Situația clasei muncitoare din Anglia" — tăios rechizitoriu împotriva capitalismului și a burgheziei.

Momentul cel mai hotărîtor pentru întreaga evoluție a lui Engels l-a constituit întîlnirea sa, la Paris, în 1844, cu Karl Marx, de care s-a legat printr-o prietenie care — așa cum remarca Lenin — întrece cele mai mișcătoare legende ale anticilor despre prietenia dintre oameni. Rezultatul acestei întîlniri a fost lucrarea lor comună „Sfînta Familie", în care au fost puse — după expresia lui Lenin — bazele socialismului revoluționar-materialist. Această lucrare a fost urmată de altele — rod al muncii comune a lui Marx și Engels — ca remarcabila operă „Ideologia germană", și, ulterior, în 1848, celebrul „Manifest al Partidului Comunist", operă în care marii dascăli ai omenirii muncitoare au formulat ideile fundamentale ale socialismului științific.

Mare gînditor și savant multilateral — filozof, economist, istoric, cunoscător al științelor naturii, literat, lingvist, Engels a elaborat de sine stătător — în lucrările sale „Anti-Dühring", „Dialectica naturii", „Ludwig Feuerbach și sfîrșitul filozofiei clasice germane" și altele — un șir de teze fundamentale ale filozofiei marxiste, științelor teoretice ale naturii, economiei politice, tacticii proletariatului.

Engels a pregătit și a editat volumele II și III din „Capitalul" pe care Marx nu reușise să le termine.

Împreună cu Marx, el a întemeiat prima organizație internațională a muncitorilor înaintați din toată lumea, Internaționala I-a. După moartea marelui său prieten, el a continuat să fie sfătuitorul și conducătorul socialiștilor europeni; în 1889 a fondat Internaționala a II-a.

Engels a avut legături și cu mișcarea muncitorească din România. Cu aproape opt decenii în urmă — se spune în raportul de activitate al C.C. al P.C.R., prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român — Friedrich Engels a dat o înaltă apreciere activității desfășurate de militanții socialiști români care răspîndeau în țară ideile învățăturii marxiste, pregăteau organizarea partidului socialist. În scrisoarea pe care a adresat-o în 1888 socialiștilor români, publicată în revista „Contemporanul", Engels scria: „Cu mare plăcere am văzut că socialiștii din România adoptă, în programul lor, principiile de căpetenie ale teoriei care a izbutit să adune într-un mănunchi de luptători mai pe toți socialiștii din Europa și din America — este vorba de teoria prietenului meu, răposatul Karl Marx".

Publicăm mai jos cîteva fragmente înfățișînd legăturile lui Engels cu Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România, din lucrarea „Mișcarea muncitorească din România 1893—1900", apărută recent în Editura politică.

Engels și mișcarea muncitorească din România

Progresele mișcării muncitorești din România erau cunoscute și apreciate de F. Engels atît înaintea creării Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România, cît și după înființarea lui. El primea regulat o serie de ziare și reviste socialiste românești. Din scrisoarea trimisă la 4 ianuarie 1888 lui Ioan Nădejde reiese că Engels era în posesia cîtorva exemplare din publicațiile socialiste românești: „Revista socială", „Contemporanul", precum și a broșurilor „Ce vor socialiștii români?" și „Karl Marx și economiștii noștri".

Într-o scrisoare trimisă lui Albert Sorge (5 martie 1892), Engels spunea: „Dacă ai vedea mormanele de ziare germane, franțuzești, italienești, spaniole, poloneze, rusești, daneze, americane, engleze, iar uneori și românești pe care le primesc și pe care trebuie cel puțin să le frunzăresc pentru a mă putea ține la curent cu evenimentele"...

...Relatînd despre traducerea în limba română a unor lucrări proprii în articolul scris în mai 1885 intitulat „Către o istorie a familiei primitive", Engels arăta că are cunoștință despre traducerea în România, printre alte lucrări ale sale, și a lucrării „Originea familiei, a proprietății private și a statului", publicată în revista ieșeană „Contemporanul". În scrisoarea amintită trimisă lui Ioan Nădejde, Engels exprima sincere mulțumiri socialistului român „pentru osteneala ce-ați avut pentru a face înțelese de cetitorii români aceste scrieri"...

...Preocupările perseverente ale socialiștilor români de a edita o gazetă zilnică, în locul săptămînalului „Munca", au fost remarcate de Engels. În scrisoarea sa către Sorge din noiembrie 1894, Engels îl informa că „românii vor edita la București un cotidian".

Urmărind succesele obținute în alegerile parlamentare de către mișcarea socialistă din diferite țări, care a izbutit să trimită în parlament numeroși deputați socialiști, F. Engels amintea și despre succesul obținut în această privință de către mișcarea socialistă din România. În prefața la lucrarea lui K. Marx „Luptele de clasă în Franța. 1848—1850", Engels evidențiia, pe lîngă Belgia, Elveția, Italia, America, și România, unde „socialiștii sînt reprezentați în parlament".

Cu scopul de a urmări îndeaproape răspîndirea socialismului științific în România, F. Engels s-a preocupat de studierea limbii române. Referitor la neobositele sale strădanii de a învăța limba română, F. Engels consemna următoarele încă în scrisoarea din ianuarie 1888: „Pe lîngă cinstea pe care mi-ați arătat-o (de a publica în limba română unele lucrări ale sale — n.n.), mi-ați făcut și un mare serviciu personal, întrucît mi-ați dat posibilitatea să învăț, în sfîrșit, măcar în mică măsură limba dv. Spun în sfîrșit pentru că în urmă cu aproape 50 de ani am încercat, folosind gramatica comparativă a limbilor romanice a lui Diez, s-o învăț, dar fără succes. De curînd mi-am procurat o mică gramatică a lui Cionca; dar cum nu aveam texte pentru lectură și nici dicționar, progresam foarte încet. Or, cu ajutorul traducerii dv., am reușit să fac unele progrese; textul original, etimologia latină și slavă mi-au înlocuit dicționarul și datorită dv. pot spune acum: limba română nu-mi este complet necunoscută. Totuși, mi-ați face un mare serviciu dacă mi-ați recomanda un dicționar acceptabil româno-german, româno-francez sau româno-italian, căci aceasta mi-ar da posibilitatea să înțeleg mai bine articolele și broșurile dv.... pe care le-am primit"...

...F. Engels a cunoscut personal numeroși socialiști și conducători ai mișcării noastre muncitorești. Constantin Dobrogeanu-Gherea amintea că în 1893, în ultimele zile ale lunii iulie, s-a întîlnit cu F. Engels la Londra. De remarcat că C. Dobrogeanu-Gherea s-a adresat înainte revoluționarului rus în emigrație la Londra, Stepniak, solicitîndu-i să-i mijlocească o întîlnire cu Engels. În ziua de 29 iulie 1893, Stepniak îi scrie lui Engels următoarele: „...Dobrogeanu îmi cere să-ți scriu cîteva cuvinte pentru a-l introduce, ceea ce eu nu cred că este necesar, deoarece dumneata îl cunoști, desigur, după nume. El pleacă la Congresul de la Zürich ca reprezentant al socialiștilor români, și, venind pentru cîteva zile la Londra, este foarte dornic a te vedea...".

...Cu prilejul vizitei, C. Dobrogeanu-Gherea i-a dăruit lui F. Engels un exemplar din ale sale „Studii critice" în două volume apărute în 1890, scrînd în limba română pe primul volum dedicația: „Maestrului Fr. Engels ca semn de admirație și recunoștință", iar pe cel de-al doilea: „Maestrului Fr. Engels ca semn de profundă admirație din partea autorului".

Cu o lună mai tîrziu, la Zürich, Gherea l-a reîntîlnit pe Engels la Congresul Internaționalei a II-a...

...După cum relata „Lumea nouă", un socialist, mergînd la Londra l-a găsit pe Engels citind articolul lui Raicu Ionescu-Rion despre „Religie, familie, proprietate", apărut în revista socialistă „Critica socială" și reprodus în revista socialistă franceză „L'Ere nouvelle" al cărei director a fost G. Diamandi, și i-a spus că „tînărul (autorul articolului — n.n.) promite multe pentru viitor".

Se știe că G. Diamandi a purtat corespondență cu F. Engels, cerîndu-i în repetate rînduri să colaboreze cu noi materiale la revista pe care o fondase la Paris..

...Interesul pe care-l purta Engels mișcării muncitorești din țara noastră reiese și din corespondența avută cu socialistul român P. Mușoiu. Străduindu-se să retipărească în limba română lucrările „Manifestul Partidului Comunist" și „Dezvoltarea socialismului de la utopie la știință", Mușoiu îi trimite lui Engels la 24 februarie 1894 o scrisoare și cele două lucrări mai sus amintite, precum și primele prefețe scrise de el, cu rugămintea de a scrie Engels cîte o prefață. „Dragă tovarășe — scria Mușoiu. Nu știu dacă aveți cunoștință de traducerea scrierilor dv. «Dezvoltarea socialismului de la utopie la știință» și a «Manifestului Comunist». Exemplarele alăturate demonstrează că aceste scrieri, care constituie chintesența socialismului, care a servit drept bază pentru aproape întreaga literatură socialistă a noastră și a altor literaturi, au fost traduse.

Prima ediție a și fost epuizată în întregime, în curînd trebuie să apară o a doua. Tocmai de aceea doresc să vă aduc la cunoștință aceste lucrări...

...F. Engels a răspuns printr-o scrisoare, datată 20 martie 1894. „Regret — scria Engels — că nu dispun de suficient timp ca să pot satisface dorința dv. de a scrie o prefață pentru noile ediții. Mă ocup acum de ultima redactare a volumului al III-lea al „Capitalului" lui Marx și, întrucît tipăritul merge destul de rapid, îmi consacru tot timpul pentru a pune la punct restul manuscrisului, ca să nu intervină nici o stagnare".

Cu toate acestea, Engels îl sfătuiește pe Mușoiu ca „la traducerea cărților germane să nu luați ca bază versiunea lor franceză".

Moartea lui F. Engels a pricinuit o mare durere socialiștilor din România. În necrologul apărut în ziarul P.S.D.M.R. se subliniau importantele calități de conducător pe care le-a avut F. Engels. Se aprecia profunzimea analitică cu care studia Engels particularitățile specifice din fiecare țară. „Pentru dînsul — se scria în necrolog — numai cercetarea rodnică a stării reale a unei țări putea da cheia care să dezlege problema tacticii celei mai potrivite în acea țară". Făcîndu-se cu acest prilej o trecere în revistă a legăturilor care au existat între socialiștii români și F. Engels, în necrologul apărut în ziarul „Lumea nouă" se scria: „Noi, din România încă am avut a cere sfatul lui Engels în mai multe chestiuni". Totodată, se arăta interesul pe care marele dascăl al proletariatului îl purta mișcării muncitorești din țara noastră. În necrolog se arăta că Engels se interesa de istoria dezvoltării socialismului în țara noastră: „Progresele socialismului îi aduceau mare bucurie".

Cu ocazia morții lui Engels, conducerea P.S.D.M.R. a adresat o telegramă de condoleanțe la Londra, la 8 august 1895, cu următorul text: „Regrete profunde pentru moartea lui Engels din partea Partidului muncitorilor din România". La Clubul muncitorilor din București a fost convocată o adunare solemnă consacrată pierderii marelui conducător al proletariatului internațional.

Blocuri de locuințe la Hunedoara

Întrecerea cu tine însuți

(Urmare din pag. I-a)

Spre a-și întări afirmația cu un exemplu concret, ne-a relatat pe larg despre „graficul standardelor mondiale", alcătuit de comitetul de partid împreună cu conducerea întreprinderii la sfîrșitul anului trecut.

Despre ce e vorba? La un anumit timp după punerea în funcțiune a fabricilor combinatului, s-a constatat — deși producția se desfășura în condiții satisfăcătoare — că indicii de umiditate la azotat și de biuret la uree depășesc simțitor cele mai avansate standarde de pe piața internațională. Nimeni nu s-a plîns de producția combinatului, ba dimpotrivă, pe adresa direcției veneau aprecieri măgulitoare. Erau, poate, motive pentru o automulțumire generală. Dar comuniștii n-au lăsat să-și facă loc acest microb periculos în organismul sănătos al colectivului.

Zile în șir s-au ținut la comitetul de partid consfătuiri cu specialiștii, la a căror ordine de zi se aflau acești doi termeni — „umiditate" și „biuret" — în care se concentrase parcă însăși ideea de prestigiu al întreprinderii. În urma discuțiilor, s-a întocmit un grafic amănunțit, divizat apoi în planuri concrete săptămînale pe fiecare secție și pe fiecare instalație în parte.

Într-un răstimp scurt, s-au schimbat parametrii tehnologici la un număr de utilaje, făcîndu-se, totodată, adaptările necesare, s-a trecut la automatizarea instalației de dozare a dolomitei, care micșorează gradul de aglomerare a azotatului. Comuniștii au dat primii un exemplu activ de intransigență față de propria lor muncă, transformînd standardele mondiale într-un adevărat criteriu al atitudinii conștiente în producție.

Rezultatele n-au întîrziat să apară. De la 1,5 la 0,3 a scăzut procentul de umiditate, de la 2 la 0,4 — cel de biuret. Astăzi produsele combinatului se exportă în numeroase țări, fiind pretutindeni apreciate.

Se mulțumesc oare comuniștii de la Roznov cu aceste rezultate? Nicidecum. În prezent și-au pus în față alte țeluri, înscrise în același grafic al nemulțumirii creatoare. Printre acestea se află și un nou sistem de răcire și transport al azotatului, în locul vechiului sistem care — nepermițînd menținerea unei temperaturi constante — ducea uneori la sfărîmarea granulelor (la realizarea noii instalații lucrează, în cadrul unui colectiv, și inginerul Mihai Vicol). De unde se vede că **această stimulatoare întrecere între noi și mai nou a devenit o coordonată definitorie a profilului moral al colectivului.**

Autodepășirea — sarcină de partid

— Pe vremuri — ne spunea tovarășa Stela Ionescu, lector la Institutul pedagogic din Bacău — autodepășirea, continua perfecționare era o problemă strict individuală, care nu interesa pe nimeni altcineva decît pe tine însuți. **Astăzi, întreaga colectivitate este profund interesată în desfășurarea rodnică a acestui proces. Pentru comuniști autodepășirea este o sarcină de partid, statornicită prin statut, iar pentru toți cetățenii — un imperativ moral impus de însuși climatul societății noastre.**

— Eu aș adăuga, în termenii profesiunii mele, — interveni doctorul Ștefan Costea — că e vorba nu de un proces endemic, adică localizat, ci de unul epidemic, vădind o continuă tendință de generalizare. **E singura „molipsire" care se cuvine stimulată pe toate căile și în primul rînd prin atitudinea și exemplul personal al comuniștilor.**

Ideea aceasta a revenit nu o dată în discuții, sprijinită de numeroase fapte convingătoare.

— Cînd s-a pus pentru întîia oară în fabrica noastră problema calității ca o noțiune dinamică, în care fiecare zi, efectiv, introduce criterii noi, mai înalte, de apreciere — ne povestea inginera Constanța Popovici, de la controlul tehnic de calitate al fabricii de hîrtie „Letea" — s-au găsit unii care să ridice din umeri a nedumerire sau pur și simplu să considere sarcinile nerealizabile. Unul dintre aceștia era Ioan Rotaru, șef de echipă la mașina 6, care nu recunoștea defectele, nu vrea să oprească mașina atunci cînd se iveau deficiențe de calitate pe care el le considera „fără importanță".

— În ce fel ați „remediat" această deficiență de atitudine în muncă?

— N-a fost ușor. Cerințele erau, într-adevăr, mult mai mari ca de obicei. Comitetul de partid a intervenit însă la conducerea întreprinderii pentru a fi numit ca responsabil al mașinii secretarul organizației de bază, Gheorghe Munteanu, muncitor de înaltă calificare și om cu o adînc înrădăcinată conștiință a datoriei. Acesta nu s-a lăsat convins de „argumentele" lui Rotaru și, printr-o muncă stăruitoare de zi cu zi, prin sesizarea fiecărui defect, oricît de mărunt, prin demonstrații la mașină, l-a făcut pînă la urmă să recunoască un fapt pe care noi îl știam — și anume că „se poate lucra și altfel".

Apare limpede, deci, că e vorba de **exemplul activ al comuniștilor, concretizat în ajutor prompt și perseverent, în scoaterea la lumină a posibilității fiecăruia de a tinde mai sus, de a se depăși.**

Totul ține însă de un factor fără de care nu e de conceput dinamica perfecționării continue a fiecăruia pe plan profesional, etic, cultural: bogata și variata muncă educativă desfășurată de organizațiile de partid, privită ca un proces neîntrerupt, ca dăltuirea fără răgaz a unor însușiri de prim ordin cum sînt voința, energia, perseverența, lar aceasta, așa cum s-a desprins din discuții, se obține într-un singur mod — prin stimularea continuă a criticii și autocriticii, prin întreținerea unei atmosfere de neîmpăcare cu lipsurile, unui climat de emulație.

Ideile exprimate de interlocutorii noștri, multitudinea de fapte care ni s-au relatat au tins spre relieferea esențialului — și anume că **în acest divers și complex proces al autodepășirii nu trebuie nici o clipă pierdute din vedere cele două puncte cardinale indicate de acul busolei noastre sociale — prezentul și viitorul.** Între acești doi poli din „geografia timpului" se desfășoară necontenite înaintări lăuntrice, concretizate în ceea ce — simplu, lapidar — se numește **întrecerea cu tine însuți.**

RĂSPUNSURI LA SCRISORILE NEPUBLICATE

Cu preț redus

De la Fabrica de confecții din orașul Botoșani am primit următoarea scrisoare:

În documentele celui de-al IX-lea Congres al P.C.R. se prevăd sarcini concrete pentru industria noastră în vederea îmbunătățirii calității produselor și a sporirii productivității muncii. Oare cum va realiza fabrica noastră acest obiectiv dacă va continua să primească materie primă cu defecte? Olandina bleu din care se confecționează bluze pentru școlari are rărituri în țesătură. Mihai Călinescu, văzînd calitatea necorespunzătoare a materialului, a oprit lucrul. Conducerea întreprinderii i-a făcut observație și i-a adresat cuvinte jignitoare. A trebuit să închidă ochii și să croiască bluze fără să țină seama de calitatea materialului. Așa au procedat și alții. Bluzele cu defecte au fost puse în vînzare la un magazin cu preț redus".

Scrisoarea a fost trimisă spre cercetare Ministerului Industriei Ușoare. Direcția industrială tricotaje și confecții ne răspunde că „Din datele primite de la Fabrica de confecții Botoșani reiese că întreprinderea a efectuat la articolul olandină destinat bluzelor pentru uniforme școlare o recepție corespunzătoare... Și se aduc argumente că ...din cantitatea de 858 724 metri olandină livrată acestei întreprinderi, în urma controlului, s-au respins loturi totalizînd 126 375 metri ca necorespunzătoare calitativ, ceea ce dovedește că există o preocupare din partea întreprinderii de a nu accepta loturi cu defecțiuni de calitate". Foarte bine, așa trebuie să procedeze. Dar nu numai pentru aceasta s-a cerut părerea ministerului respectiv, ci spre a afla ce măsuri urmează să fie luate la fabricile de textile pentru a nu mai produce și trimite spre prelucrare nici un metru de material necorespunzător din punct de vedere calitativ. În al doilea rînd, pentru a se înlătura procedeul folosit de conducerea Fabricii de confecții din Botoșani, care introduce, totuși, în fabricație material de proastă calitate pentru confecții, jignește pe cei ce sesizează, favorizînd astfel realizarea unor produse de calitate necorespunzătoare.

Ne surprinde că pentru Ministerul Industriei Ușoare n-a constituit un semnal de alarmă faptul că s-a respins la recepție o cantitate impresionantă de olandină prost lucrată.

Cumpărătorii au nevoie nu de constatări, ci de produse realizate la un nivel calitativ superior, iar redacția de un răspuns întocmit pe baza unei cunoașteri amănunțite, care să cuprindă măsurile luate menite să asigure înlăturarea lipsurilor.

Cărbune de calitate

De mai multe ori, minele Petrila și Dîlja au livrat Preparației de la Petrila cărbune amestecat cu steril și cu alte corpuri străine, se spunea într-o scrisoare. Acest fapt a pricinuit mari neajunsuri celor care lucrează la preparația cărbunelui. Pe de altă parte, unele brigăzi din cadrul exploatării miniere Petrila nu-și realizează planul pentru că munca nu este bine organizată.

Răspunzînd redacției, conducerea Combinatului carbonifer din Valea Jiului ne scrie: *„Din cercetările făcute la fața locului s-a constatat că cele sesizate corespund realității. Pentru înlăturarea deficiențelor semnalate se vor lua măsuri: vagonetele cu cărbune noroios vor fi dirijate la culbutoare, astfel ca prin amestecare cărbunele noroios să se dilueze; se va intensifica controlul la culbutoare pentru a se evita introducerea pietroaielor mari și a altor materiale în vagonetele de cărbune; s-a asigurat o aprovizionare corespunzătoare cu materiale a locurilor îndepărtate de muncă.*

Pentru cel din schimbul doi

Un grup de muncitori de la mai multe întreprinderi din Pitești ne-au semnalat că atunci cînd lucrează în schimbul doi nu au cu ce merge spre casă, deoarece autobuzele I.R.T.A. se retrag prea devreme la autobaze.

Cercetînd faptele la fața locului I.R.T.A.-Argeș găsește sesizarea întemeiată. Pentru a evita neajunsurile semnalate ne face cunoscut că a hotărît ca ultima cursă a autobuzelor care deservesc traseul Pitești-Merișani să se efectueze după ieșirea muncitorilor din schimbul doi.

Au rămas datori redacției cu răspunsuri

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI TELECOMUNICAȚIILOR la o sesizare privind unele nereguli în transportul pe C.F.R., precum și la o sesizare despre distribuirea cu întîrziere a trimiterilor poștale de către oficiul P.T.T.R. Iași; CONSILIUL SUPERIOR AL AGRICULTURII și COMITETUL REGIONAL DE PARTID DOBROGEA la o sesizare referitoare la unele greutăți pe care le întîmpină cooperativa agricolă de producție din comuna Mihai Viteazu, raionul Istria.

TEATRE

Teatrul de vară din parcul „Herăstrău": **Băiat bun, dar... cu lipsuri** — (orele 20 — spectacol prezentat de Teatrul Muncitoresc C.F.R.). Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (grădina „Boema"): **Carnaval la Tănase** — (orele 20). Circul de stat: **Internațional circ** — (orele 20).

TELEVIZIUNE

Orele 19.00 — Jurnalul televiziunii. 19.20 — Pentru pionieri și școlari: „Ce să fiu?" 20.00 — Debuturi. 21.15 — Filmul documentar „A cui e vina?". 21.30 — Atlas folcloric. Oltenia. 22.30 — Jurnalul televiziunii II. În încheiere: buletin meteorologic.

CINEMATOGRAFE

STRIGĂTUL: Sala Palatului R. P. Române — (orele 20). Luceafărul (completare **Surîsul**) — 8.45; 11; 13.30; 16; 18.30; 21. Expoziția realizărilor economiei naționale a R.P.R. — Piața Scînteii — orele 20,15. Grădina „Doina" (completare **Surîsul**) — Str. Doamnei nr. 9 — orele 20,15. Feroviar (completare **Surîsul**) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 19; 21,30. **ROMULUS și REMUS** — cinemascop: Patria (completare **Melodiile străzii**) — 8,30; 11,15; 14; 16,45; 19,30; 22. București (completare **Melodiile străzii**) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15. Stadionul Dinamo (completare **Melodiile străzii**) — Sos. Ștefan cel Mare — orele 20,15. Arenele Libertății (completare **A cui e vina?**) — Parcul Libertății — orele 20,30. Excelsior (completare **A cui e vina?**) — 10; 12,30; 15 30; 18; 20,30. Grivița (completare **A cui e vina?**) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30. Modern (completare **A cui e vina?**) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30. **DOMNUL:** Republica (completare **Construim**) — 9; 11,15; 13,45; 16.15; 18.45; 21.15. Grădina „Progresul" (completare **Construim**) — Str. Ion Vidu nr. 5 — orele 20,15. Tomis (completare **Construim**) — 8.45, 11,15; 13.30; 16; 18.30; 21; la grădină — orele 20.15. Melodia (completare **Construim**) — 9; 11.15; 13,45; 16.15; 18,45; 21.15. **CÎNTÎND DESPRE ARIZONA:** Carpați (completare **Gust bun... bun gust**) — 10; 12,30; 16; 18.30; 21. Capitol (completare **Drumul**) — 9.30; 11,45; 14; 16.30; 18.45; 21; la grădină — orele 20.15. **LALEAUA NEAGRĂ** — cinemascop: Festival — 8,45; 11.15; 13,15; 16.15; 18.45; 21.15; la grădină — (Pasajul Eforie) — orele 20.30. **FIUL CĂPITANULUI BLOOD** — cinemascop: Central (completare **Muzeul Cornel Medrea**) — 9,30; 11,45; 14; 16.15; 18.30; 20.45. Unirea (completare **Urma roșie**) — 11; 16; 18.15; la grădină — orele 20.15. **DATI-MI CONDICA DE RECLAMAȚII:** Lumina (completare **Oltenii din Oltenia**) — 10; 12.30; 15.15; 18; 20.30. Giulești (completare **Oltenii din Oltenia**) — 15.30; 18; 20.30. **JUNGLA TRAGICĂ:** Union — 15.30; 18; 20.30. Popular — 16; 18.15; 20.30. **PROGRAM PENTRU COPII:** Doina — orele 10 dimineața. **OLIVER TWIST:** Doina — 11.15; 13.45; 16.15; 18.45, 21. Cultural — 15.30; 18; 20.30. **ZIMBETUL — AMINTIRI CONTEMPORANE — FOTBALIȘTI, NU UITAȚI COPILĂRIA — PRIMUL CARNAVAL SOCIALIST — LECȚIE ÎN INFINIT — LIOZBARK WARMINSKI:** Timpuri Noi — 10—21 — în continuare. **PRELUDIU 11** — cinemascop: Înfrățirea între popoare (completare **Casa cetate**) — 15; 17.30; 20. Mioriția (completare **Laminorul de tevi**) — 8.45; 12; 14; 16.15; 18.30; 20.45. **ÎNTÎLNIRE LA ISCHIA** — cinemascop: Dacia (completare **Sport nr. 3/1965**) — 9.30; 14; 16.15; 18.45; 21. Grădina „Buzești" (Str. Buzești nr. 9—11) — orele 20,15. Volga (completare **Spre cer** — cinemascop) — 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21. **AMERICA, AMERICA** (ambele serii): Buzești — 15.30; 18. Cotroceni — 14; 17.15; 20.30. **UN LUCRU FĂCUT LA TIMP:** Victoria (completare **La cel mai înalt nivel**) — 9,45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21. Bucegi (completare **La cel mai înalt nivel**) — 10; 12.15; 16; 18.30; 21; la grădină — orele 20.30. **DECORAȚII PENTRU „COPIII MINUNE":** Flacăra (completare **Muzeul Cornel Medrea**) — 16; 18.15; 20.30. Flamura (completare **Saveri Dunecovski**) — 10; 12; 16; 18; 20. **Zidul înalt:** Vitan (completare **Trei grăsuni**) — 16; 18. Progresul (completare **Cai arabi**) — 15.30; 18; 20.15. **CÎNTIND ÎN PLOAIE:** Grădina „Vitan" — Calea Dudești — orele 20.30. **DE DOI BANI VIOLETE:** Munca — 16; 18.15; 20.30. Viitorul — 16; 18.15; 20.30. **FEMEIA NECUNOSCUTĂ:** Arta — 11; 15; 18; 21; la grădină — orele 20.30. **RARY MATYAS:** Mosilor — 16; 18.15; la grădină rulează filmul **UCIGAȘII DE FEMEI** — orele 20.30. **NUNTĂ CU PERIPEȚII:** Cosmos (completare **La hotarul a două lumi**) — 15.30; 17.45; 20.15. **SĂRITURĂ ÎN ÎNTUNERIC:** Colentina — 16; 18.15; 20.30; la grădină — orele 20.15. Cringași — 16; 18.15; 20.30. **PENSIUNEA BOULANKA:** Floreasca — 10.30; 13.30; 16; 18.15; 20.30 **BRĂȚARA DE GRANATE** — cinemascop: Rahova (completare **Minunea de la Ghiza**) — 15.30; 17.45; 20; la grădină rulează filmul **LEGEA ȘI FORȚA** — orele 20.30. **NEAMUL ȘOIMĂREȘTILOR** — cinemascop (ambele serii): Lira (completare **Șoimii**) — 15.30; 19; la grădină rulează filmul **Zborul întrerupt**) — orele 20.15. **CUM SE REUȘEȘTE ÎN DRAGOSTE:** Drumul Sării (completare **Construim**) — 15.30; 17.45; 20. Pacea (completare **Fotbaliști, nu uitați copilăria**) — 16; 18.15; 20.30. **WINNETOU** — cinemascop: Ferentari — 10.30; 16; 18.15; 20.30. **REBELUL MAGNIFIC:** Grădina „Progresul-Parc" (completare **Marile emoții mici**) — Piața Libertății — orele 20.30.

CUM E VREMEA

Ieri în țară: Vremea a fost în general frumoasă, cu cerul variabil, mai mult senin după-amiază în sudul țării. Vîntul a suflat slab din vest. Temperatura aerului la orele 14 era cuprinsă între 17 grade la Joseni, Toplița și Rădăuți și 28 grade la Calafat, Bălești și București. **În București:** Vremea a fost în general frumoasă, iar cerul a prezentat înnorări trecătoare pe cursul dimineții cînd a plouat slab. Vîntul a suflat slab. Temperatura maximă la umbră a atins 29 grade, iar la soare, pe sol, a fost de 53 grade. **Timpul probabil pentru zilele de 6, 7 și 8 august a. c. în țară:** Vremea va fi ușor instabilă în nordul țării și regiunea de munte, unde cerul va prezenta înnorări mai accentuate și vor cădea averse locale de ploaie însoțite de descărcări electrice. În celelalte regiuni vremea se menține în general frumoasă, cu cerul variabil. Vînt slab pînă la potrivit din vest. Temperatura în creștere mai ales în cursul intervalului. Minimele vor fi cuprinse între 10—20 grade, iar maximele între 24—34 grade. **În București și pe litoral:** Vreme în general frumoasă, cu cerul variabil. Vînt slab pînă la potrivit din vest. Temperatura în creștere mai ales la începutul intervalului.

COLȚUL REPORTERULUI

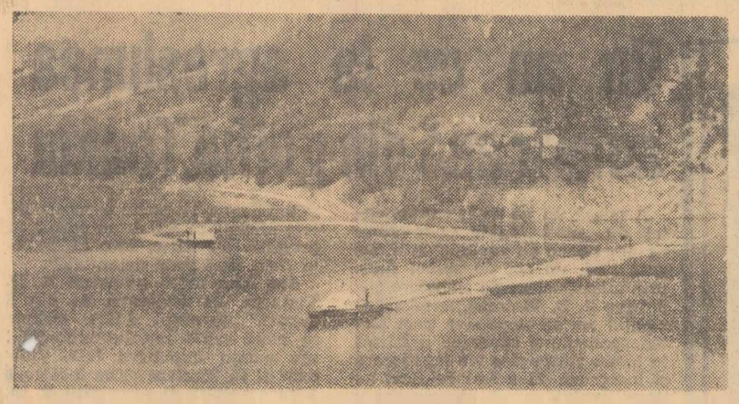

Pe lacul Bicaz

Pe valea Bistriței și a Ozanei

• Istorie și contemporaneitate

• Valori noi în peisajul moldovenesc

BACĂU (coresp. „Scînteii"). Drumețind pe valea Bistriței spre masivul Ceahlău ești tentat să te oprești pentru puțină vreme și la Piatra Neamț. Culmile Pietricica, Cozla și Cernegura care îl domină te invită la contemplarea pitorescului inedit pe care îl oferă Carpații. Orașul își are specificul său, originalitatea și trăsăturile caracteristice în care peisajul naturii înconjurătoare, noua urbanistică, monumentele istorice, obiectivele turistice par a-i sublinia o anumită personalitate — matură și tinără, calmă și dinamică în același timp. Noua arteră de circulație din centru — magistrala Chimiei — străjuită, de o parte și de alta, de blocuri moderne, construcția cea mai masivă a orașului, cea a hotelului turistic, cu înălțimea celor 16 etaje ale sale, pare că vrea să se ia la întrecere cu masivul Pietricica din apropiere. La ora actuală, lucrările de construcție la hotel sînt pe terminate. Primii turiști vor putea fi găzduiți aici încă în acest an.

Dar punctele de atracție ale acestui oraș sînt mult mai numeroase : Muzeul arheologic (unde se găsește, printre altele, o colecție de ceramică pictată, de renume mondial, aparținînd culturii neolitice — Tripolia Cucuteni), Casa memorială Calistrat Hogaș, ca și clădirile declarate monumente de arhitectură — Hanul de la Valea Viei, Casa paharnicului, Spitalul de stat nr. 2. În prezent se amenajează aici un nou punct de atracție pentru turiști : Muzeul Carpaților românești, care va înfățișa bogățiile minerale și vegetale, fauna și flora, precum și frumusețile peisagiste ale munților noștri. Fiind unicul muzeu de acest fel din țară, la amenajarea lui își aduc contribuția numeroase instituții de învățămînt și cultură din toate regiunile.

Piatra Neamț e într-adevăr o poartă primitoare a Carpaților, dar Bistrița ne invită să continuăm drumeția. Puterea strunită a apelor ei a adus pe harta regiunii noi obiective : este vorba înainte de toate de hidrocentrala de la Stejaru și de salba celor 12 hidrocentrale mai mici construite în aval, botezate ad-hoc „Cloșca cu pui de pe Bistrița". Pînă la Stejaru, în drum mai întîlnești mînăstirea Bistrița, înălțată de Alexandru cel Bun, apoi localitatea Pingărați, unde se află o stațiune de cercetări biologice.

La Bicaz, barajul înfrățit cu Ceahlăul, dar creat de mîna omului, lacul de acumulare ce se întinde pe o suprafață de 3 000 ha și fabrica de ciment sînt fragmente de istorie contemporană. Și aici se amenajează un nou muzeu : este vorba de muzeul rețelei hidroenergetice care va înfățișa istoria Bicazului și a celorlalte așezări de pe cursul mijlociu al Bistriței.

Pentru turiștii aflați în drumeție pe aceste locuri se amenajează la punctul Potoci un camping cu o capacitate de 200 de locuri. Această tabără de vară este amplasată într-o regiune pitorească cu vedere spre barajul lacului de acumulare și spre culmile Ceahlăului, avînd acces la debarcader și la șoseaua turistică. Tot aici se construiește un restaurant de vară și o platformă pe care vor fi montate corturi și căsuțe din lemn.

Din Bicaz, drumul spre Ceahlău poate fi continuat pe jos pînă la cea mai apropiată bază de ascensiune — cabana Izvorul Muntelui. Drumul se află în lucru. Constructorii au durat poduri peste apele repezi de munte și acum continuă cu pietruitul. Sus, pe Ceahlău, punctul turistic Durău, ca și cabanele „7 Noiembrie" și Dochia, sînt pregătite pentru oaspeți. La Durău se extinde spațiul de cazare. Pînă la jumătatea acestei luni va fi dată în folosință o nouă vilă modernă în care vor putea fi găzduiți 86 de turiști.

Coborînd de pe Ceahlău prin Poiana Teiului și apoi pe șoseaua națională spre Tg. Neamț ai de admirat alte obiective turistice. Mînăstirile Neamțului, Văratec, Agapia sînt puncte de atracție pentru numeroși oameni din țară și de peste hotare (numai în luna iulie a acestui an au fost vizitate de aproape 8 000 de turiști din Brazilia, Austria, Cehoslovacia, Ungaria și din alte țări, precum și din țara noastră). La toate aceste mînăstiri au fost amenajate muzee de istorie.

Pe culmea Pleșu, tivită de ripe verzui și udată la poale de apele Ozanei, stau de strajă zidurile cenușii ale legendarei Cetăți a Neamțului. Astăzi, vechiul castel de pe stînca neagră a devenit un adevărat șantier. Direcția monumentelor istorice urmărește să redea cetății vechiul ei aspect. Sînt prevăzute în proiect și o serie de amenajări speciale pentru turiști ; dintre acestea, primul obiectiv — platforma terminală cu restaurantul de la capul drumului de sosire — a și fost dat în folosință. Celelalte lucrări sînt prevăzute să se termine în anul viitor.

Sînt locuri și lucruri minunate. Călătorul care străbate astăzi văile Bistriței și Ozanei încearcă sentimente de bucurie și mîndrie — sentimente care își au izvorul nu numai în măreția naturii, ci și în frumusețile inedite, create de poporul nostru în anii socialismului.

PLENARA LĂRGITĂ A C.C. AL U.T.M.

În ziua de 4 august a.c. a avut loc plenara lărgită a C.C. al U.T.M. la care au luat parte membri și membri supleanți ai C.C. al U.T.M., membrii Comisiei Centrale de Revizie, primii-secretari ai comitetelor regionale ale U.T.M., șefii și adjuncții șefilor secțiilor C.C. al U.T.M., redactorii șefi ai publicațiilor de tineret și copii.

La lucrările plenarei au participat tovarășii Petre Lupu, membru supleant al Comitetului executiv al C.C. al P.C.R., și Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R.

Tovarășul Petru Enache, prim-secretar al C.C. al U.T.M., a prezentat o expunere în care, după ce a arătat interesul cu care U.T.M.-iștii, întregul tineret au urmărit lucrările celui de-al IX-lea Congres al partidului, bucuria și recunoștința lor față de hotărîrile de însemnătate istorică adoptate, precum și entuziasmul cu care au primit ideea cuprinsă în documentele Congresului privind schimbarea denumirii organizației revoluționare a tineretului în U.T.C., a propus plenarei să adopte hotărîrea ca Uniunea Tineretului Muncitor să se numească Uniunea Tineretului Comunist.

La discuții au participat numeroși vorbitori care, exprimîndu-și acordul deplin cu această propunere, au arătat că denumirea de Uniunea Tineretului Comunist este îmbrățișată cu căldură de masele tineretului din țara noastră, că această denumire evocă glorioasele tradiții de luptă revoluționară ale tineretului condus de Partidul Comunist Român pentru libertate, independență națională și progres social, corespunde pe deplin caracterului și scopului organizației, simbolizează idealurile comuniste în spiritul cărora ea este chemată să educe tînăra generație a țării.

Totodată, ei au subliniat necesitatea ridicării nivelului activității organizației de tineret în toate domeniile pentru a crește contribuția tinerei generații la înfăptuirea politicii partidului de desăvîrșire a construcției socialismului în scumpa noastră patrie.

Într-o atmosferă de profundă emoție și puternic entuziasm plenara Comitetului Central al U.T.M. a adoptat în unanimitate hotărîrea cu privire la schimbarea denumirii Uniunii Tineretului Muncitor în **UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST.**

Cu mare însuflețire, participanții la plenară, în numele celor aproape 2 200 000 uteciști, au adresat Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, o telegramă în care se arată că Uniunea Tineretului Comunist nu-și va precupeți forțele pentru a cinsti acest glorios nume, a îndreptăți marea încredere pe care i-o acordă partidul, de principală rezervă și ajutor al său în educarea comunistă a tineretului și mobilizarea lui la lupta întregului popor pentru înfăptuirea măreților planuri stabilite de partid.

Front de lucru: Întregul combinat

(Urmare din pag. I-a)

Un tovarăș din comitetul sindicatului ne spune :

— Schimbăm panoul pentru că, între timp, realizările montorilor din brigada lui Balint au sporit ; ei și-au luat acum un nou angajament : pînă la 23 August vor monta caja de refulare. Sînt meseriași foarte buni.

Balint a venit tot de la Hunedoara, laolaltă cu alți 5 montori din brigada lui. Micul lui colectiv s-a lărgit treptat cu muncitori localnici, absolvenți ai școlii profesionale, ajungînd azi la 35 de oameni.

...Deși este prins de treburi, cum s-ar spune, pînă peste cap, directorul tehnic al Întreprinderii de construcții și montaje siderurgice Galați, tovarășul Ștefan Șerban, acceptă bucuros un scurt interviu.

— Ne referim la ritmul intens de lucru din aceste zile, evident pentru oricine. Ați început construcția altor obiective noi ?

— Firește. Ca să putem respecta termenele de intrare în funcțiune, stabilite de Congresul partidului, am deschis de pe acum lucrările la alte unități industriale din cadrul combinatului. Este cazul sectorului de furnale.

— Care este stadiul celorlalte obiective ?

— Diferit, potrivit organizării lucrului în flux. S-o luăm în ordine. De sectorul furnale am amintit. La fabrica de aglomerare a minereurilor se execută fundațiile. Continuă în ritm accelerat construcția stației de primire a minereurilor de pe versantul vestic al bălții Cătușa. La laminorul de tablă groasă s-au montat pînă acum peste 8 000 tone de utilaj tehnologic.

— Dar furnizorii ? Cum se comportă ?

— Ați atins o problemă mai dificilă. Mai mult de jumătate din utilajele laminorului sînt fabricate în țară și unele întreprinderi constructoare de mașini — mă refer concret la uzinele „23 August" din București și „Progresul" din Brăila — n-au respectat graficele de livrare.

Acesta nu-i numai un semnal. Este o critică serioasă. Graficele de livrare a utilajelor pentru marile șantiere, pentru cel mai mare combinat al țării, trebuie respectate cu rigurozitate.

...Momente de șantier. Momente din întrecere. Un grup de proiectanți se grăbește spre sectorul furnale. Și la planșetă se luptă pentru cîștigarea timpului. Față de termen, realizarea proiectului atelierului de întreținere electrică pentru sectorul furnale este în avans cu 15 zile. Contribuție modestă, dar importantă pentru un șantier. La comitetul de partid se anunță că Întreprinderea de construcții și montaje siderurgice a realizat din angajamentul anual peste 1 600 000 lei economii. Sindicatul organizează un schimb de experiență între montori.

Și în vremea aceasta numeroase trenuri și mașini descarcă mereu la rampă lăzi uriașe cu utilaj și materiale pentru importantul centru al industriei siderurgice de mîine. Și vin neîncetat de pe alte șantiere, din alte mari uzine montori, tehnicieni, specialiști. Mulți dintre ei sînt localnici. Vin ca într-un reflux, care-i aduce pe meleagurile de unde au plecat cîndva, să lucreze în industria țării. Galațiul s-a ridicat, Galațiul se ridică.

Cercetare și producție

(Urmare din pag. I-a)

Institutele tehnice de învățămînt superior, care reunesc un număr mare de cadre cu o bogată experiență în cercetare și producție, ar trebui să dea o atenție sporită cercetării aplicative, legate de producție, fără a neglija, bineînțeles, nici cercetarea fundamentală. La Institutul politehnic din Timișoara, aproximativ două treimi dintre temele de cercetare intră în prima categorie, cele mai importante dintre ele fiind elaborate pe bază de contracte de colaborare. Multe catedre au legături permanente, unele de aproape două decenii, cu întreprinderile industriale mari din regiune și din țară. **Eu consider că legătura strînsă cu întreprinderile trebuie să constituie o preocupare permanentă a noastră, a cadrelor didactice.** De aceea, subscriu cu toată convingerea la una din propunerile apărute în cadrul discuțiilor la „Directive", care pleda pentru ca în marile întreprinderi din țară să se înființeze consilii tehnico-științifice formate din oameni de știință, cercetători din învățămîntul superior și institutele de cercetare, specialiști din producție, în scopul stimulării introducerii tehnicii noi și activității de cercetare științifică.

Colaborarea cu producția ar trebui să fie promovată, după părerea mea, cu precădere pe bază de contracte și să cuprindă problemele majore, esențiale, ale întreprinderilor. În această privință mai sînt multe de făcut. Direcțiile generale și întreprinderile ne propun destul de rar să studiem probleme complexe și de perspectivă, în schimb, de multe ori ni se sugerează teme minore, care se cer soluționate urgent și care, de fapt, reprezintă asistență tehnică la introducerea în producție a unor rezultate cunoscute. Noi acceptăm și asemenea oferte dar aceasta nu trebuie să devină o regulă, ea ducînd la scăderea eficienței muncii noastre.

Referindu-mă la specialitatea mea, mă gîndesc că este necesar, **să se obțină, paralel cu creșterea producției de ciment, cimenturi** (cu întărire normală sau rapidă) **de mare rezistență și mare durabilitate.** Consider, de asemenea, necesară **fabricarea de cimenturi hidrofobizate,** care să nu se altereze ușor sub acțiunea umidității. Betonul precomprimat ar putea fi folosit cu mai multă îndrăzneală, pe scară mai largă. Pentru aceasta, ar fi necesară dotarea unităților de construcții cu utilajele și instalațiile speciale corespunzătoare, care la ora actuală s-ar putea fabrica în întregime în țară, precum și calificarea superioară a unor tehnicieni și ingineri în tehnologia betonului precomprimat. Investițiile prevăzute de planul economic de 5 ani, ca și corpul tehnic de care dispunem, permit realizarea acestui deziderat.

Asemenea măsuri, dublate de entuziasmul și mîndria patriotică ce ne încearcă recitind obiectivele istorice prevăzute în Directivele Congresului partidului, ne vor ajuta substanțial să traducem în viață aceste prevederi, să ne manifestăm prin aceasta profundul atașament față de politica constructivă a partidului nostru.

Cuvînt de miner

(Urmare din pag. I-a)

La sectorul II, Polko Ion a sporit randamentul mediu la 7,26 tone. Merg brigăzile acestea strună, nu alta. Aceștia au fost — conchide secretarul de partid — toți la școala lui Cristea.

Școala lui Cristea a dat de fapt mult mai mulți „absolvenți" a căror „diplomă de maturitate" este notată cu calificative maxime. Iancu Victor, Ștefan Biro și Dediu Vasile de la sectorul IV, Frantz Schneider de la sectorul III au crescut în preajma acestui miner înaintat, cunoscut în toată Valea Jiului. Ei conduc astăzi brigăzi care pășesc în rîndul din frunte al detașamentului minerilor din Valea cărbunelui. Pentru edificare, șeful exploatării, tovarășul Iosif Ledrer, ne prezintă unele cifre. Datorită acestor oameni, mina a trimis ieri pe drumul aerian al funicularului corfa cu inscripția : „Atenție, prepararia Petrila ! Tona 10 000 !". Adică 10 000 de tone de cărbune peste plan, două treimi din angajamentul anual. Și nu numai atît. La Aninoasa s-a atins cea mai înaltă productivitate a muncii din Valea Jiului, s-a creat un puternic nucleu de brigăzi ale randamentelor înalte. Ele pregătesc cîmpul de bătaie pentru producția viitorului cincinal.

Cronica zilei

PRIMIRI LA CONSILIUL DE MINIȘTRI

Miercuri 4 august primul vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, Gheorghe Apostol, a primit în audiență de rămas bun pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Elveției la București, Emile Bisang, în legătură cu plecarea sa definitivă din R. P. Română.

VIZITELE DELEGAȚIEI DIN R. P. CHINEZĂ

Membrii delegației Comitetului orășenesc Pekin al Partidului Comunist Chinez și a Comunei populare „Prietenia chino-română", însoțiți de Gh. Necula, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional București al P.C.R., au fost miercuri oaspeții cooperativei agricole de producție „Prietenia româno-chineză" din comuna Muntenii-Buzău, raionul Slobozia.

Primiți cu căldură, oaspeții au luat parte la un miting organizat în cinstea lor de membrii cooperativei agricole de producție. La miting au participat Liu Fan, ambasadorul R. P. Chineze în R. P. Română, și membri ai ambasadei.

Prezența delegației a fost salutată de Andrei Voileanu, prim-secretar al comitetului raional Slobozia al P.C.R. Au luat apoi cuvîntul Gh. Ghiță, președintele C.A.P. „Prietenia româno-chineză", și Wan Li, membru al Secretariatului Comitetului orășenesc Pekin al P.C. Chinez.

Oaspeții au oferit daruri din partea Comunei populare „Prietenia chino-română".

După miting, delegația a vizitat terenurile agricole și sectorul zootehnic al cooperativei.

(Agerpres)

SPORT

FOTBAL

Meciurile primei etape a noului campionat

Federația română de fotbal a stabilit programul noului campionat al echipelor din categoria A. În prima etapă — duminică, 15 august — se dispută următoarele meciuri : RAPID — ȘTIINȚA CRAIOVA, STEAUA — U. T. ARAD, ȘTIINȚA TIMIȘOARA — STEAGUL ROȘU BRAȘOV, C.S.M.S. IAȘI — FARUL CONSTANȚA, SIDERURGISTUL GALAȚI — DINAMO BUCUREȘTI, DINAMO PITEȘTI — PETROLUL PLOIEȘTI și ȘTIINȚA CLUJ — CRIȘUL ORADEA.

Echipele din categoriile B și C încep campionatul la 22 august.

ȘAH

Campionatul mondial universitar

România — U. R. S. S. 2—2

Reluarea partidelor întrerupte din runda a 4-a a grupei A din turneul final a consemnat următoarele rezultate : România — U.R.S.S. 2—2 ; Israel — Ungaria 3—1 ; Olanda — Anglia 2,5—1,5 ; Danemarca — R. D. Germană 4—0.

În runda a 5-a șahiștii români au întîlnit echipa Olandei și conduc cu 1,5—0,5, două partide amînîndu-se. Surpriza rundei o constituie rezultatul întîlnirii Ungaria — Cehoslovacia, în care șahiștii maghiari conduc cu 2—1 și o partidă întreruptă. Iată celelalte rezultate : U.R.S.S. — R. D. Germană 1,5—0,5 (2) ; Israel — Anglia 1,5—0,5 (2). În clasament conduce U.R.S.S. cu 12 puncte (2), urmată de Israel — 10,5 puncte (2) și Danemarca — 10 puncte.

Rezultate în grupa B : Austria — Scoția 2—0 ; Suedia — Cuba 3,5—0,5 ; Bulgaria — Belgia 3—0 (1) ; Finlanda — Tunisia 2—0 (2). În clasament conduce Suedia cu 13 puncte.

Paul Alexandru GEORGESCU

NOTE DE DRUM

Dublin. La „bursa" muncii

INIMA IRLANDEI

Mă aflam de cîteva zile la Dublin, și cum doresc, ispitit de demonul verificării, să trec de la programele politice la realitățile social-economice, apuc drumul redacției cotidianului Irish Times, în căutare de cifre vorbărețe. Răsfoiesc colecția ziarului pe un an în urmă și las datele, pe măsură ce le descopăr, să vorbească, să sugereze, să dea de gîndit.

Caleidoscop economic

Situația ramurilor economiei, par a spune ele, este echilibrată : dacă demografic domină agricultura, ocupînd 35 la sută din populația activă, față de 27 la sută folosită în industrie, valoric primează industria care furnizează 29,2 la sută din venitul național, pe cînd agricultura numai 22,6 la sută. În schimb, în export, produsele agricole dețin primul loc cu 65 la sută. Înlăuntrul ramurilor — mai spun cifrele — nu lipsesc contrastele și instabilitatea. Statisticile oficiale afirmă că la baza agriculturii irlandeze stă ferma de familie, jumătate din numărul gospodăriilor agricole fiind în această situație. Predomină, ca atare, în aceeași proporție de 50 la sută, proprietatea între 6 și 40 ha. Admițînd această categorie cam largă, constatăm totuși că în restul masei țărănești se profilează inevitabila diferențiere economico-socială : 15 la sută sînt proletari agricoli, lucrînd la fermele bogate, 30 la sută sînt țărani săraci avînd proprietăți sub 6 ha, iar 5 la sută sînt proprietari cu moșii de peste 40 ha. Anul agricol favorabil și anumite alocații destinate ameliorărilor funciare nu au redus contrastul dintre sat și oraș. El s-a manifestat spectacular prin demisia ministrului agriculturii, Smith, ca protest împotriva sporirii cu 12 la sută a salariilor muncitorilor din industrie. Interesant este că acest 12 la sută nu a adus liniște nici în sectorul industrial. Urcarea prețurilor — 4 la sută în primul semestru și 6,5 în restul anului 1964 — a anulat în cea mai mare parte sporirea. Profitînd de prilej, taxele pe bunurile de larg consum au crescut și ele : 3 pence la pachetul de țigări, 2 pence la sticla de spirt, 1 penny la cana de bere. Nici o mirare că ziarele anunțau la 18 august 1964 izbucnirea celei mai mari greve din ultimii ani : 20 000 de muncitori din construcții cereau reducerea programului de lucru. Greva a durat 62 de zile și s-a terminat cu succesul muncitorilor. Revendicările profesionale și sporirile de salarii au fost la ordinea zilei. Funcționarii de bancă au anunțat și ei o grevă, iar actorii de la The Abbey Theatre au amenințat de asemenea cu încetarea lucrului dacă nu se etatizează teatrul. Conflictul ultim s-a aplanat în... culise, prin promisiuni neoficiale. Membrii parlamentului și-au sporit și ei remunerația, ajungînd la cifra de 4 500 dolari anual. Miniștrii și secretarii parlamentari au primit un supliment de 10 la sută.

O cifră impunătoare pentru Irlanda explică succesul revendicărilor muncitorești și exprimă influența tot mai mare a factorului social în viața publică : cei 313 000 de membri ai organizațiilor sindicale. Cea mai importantă dintre ele a anunțat afilierea la partidul laburist, ceea ce va duce, vrînd nevrînd, la introducerea criteriului social în organizarea partidelor politice.

Mai modeste și mai incerte sînt cifrele referitoare la dinamismul economiei irlandeze și la perspectivele ei de dezvoltare. Modeste pentru că, începînd din 1957 de cînd durează actuala conjunctură favorabilă Irlandei, creșterea producției a oscilat între 2 și 4 la sută ; incerte pentru că ritmul de dezvoltare prevăzut în programul de șase ani (1964—1970) și anume 2,7 la sută în agricultură și 7 la sută în industrie depinde, în realizarea lui, de prețurile internaționale și mai ales de economia Marii Britanii de care Irlanda este atît de strîns legată. O lovitură neașteptată, cum a fost introducerea, în toamna trecută, a unei suprataxe de 15 la sută la bunurile importate de Anglia, poate răsturna toate calculele planificatorilor irlandezi.

Desigur, se impun din paginile lui Irish Times nenumărate date : numărul forțelor armate — 31 000 de oameni, al studenților — 11 500, tirajul ziarelor — circa 700 000 exemplare zilnic, venitul mediu — 627 dolari anual. Nu am putea reface însă din bucăți imaginea generală a vieții irlandeze ; pentru aceasta trebuie să ne adresăm altei oglinzi, cu altă putere de reflecție : literatura.

De aici a pornit Isolda

Căci la Dublin a bătut și bate de asemenea inima literară a Irlandei. La începuturile îndepărtate, cînd insula era denumită Hibernia, ea a bătut vizionar și celtos, ca în vechile poeme și legende recitate de barzi și răspîndite — soarta irlandeză — în toată lumea. Nu a pornit blonda Isolda, spre dragoste și moarte, de pe aceste țărmuri ? Apoi, în timpul repetatelor năvăliri și a lungii ocupații, a bătut încet, toropit, dar și cu răbufniri de mînie în felul lui Swift. Spre 1900, și-a regăsit pulsația tinerească, în ceea ce s-a numit renașterea gaelică, adică întoarcerea spre limba autohtonă și spre temele naționale. De atunci, spiritul irlandez a dat, în gaelică sau engleză, opere de circulație și valoare universală, legate însă indisolubil de locurile, oamenii și împrejurimile Dublinului.

Iată o clădire fumurie, cu un singur etaj, pe o stradă îngustă : The Abbey Theatre este sau mai bine zis a fost, înainte de incendiere focarul renașterii literare irlandeze. Întemeiat de marele poet, vizionarul Yeats, care a și scris pentru noua scenă cîteva drame poetice, The Abbey Theatre vădește totuși un destin popular și realist, fantezist și satiric, situat la extremitatea opusă visării. Ca și cînd ar fi voit să dovedească prin propriul exemplu rodnicia multiplicității stilistice, teatrul străbate două etape, promovează două modalități dramatice. În prima se afirmă John Millington Synge, pe care Yeats îl descoperă la Paris unde studia, cam disparat, ebraica, muzica, pe Villon și Racine. Revenit în patrie, Synge drumețește îndelung prin satele aceleiași Irlande vestice scumpe lui Yeats, dar revine cu altă recoltă : șase piese pline de suculenta sevă populară, dintre care **The Play-boy of the western world** (Năzdrăvanul occidentului), nerespectuoasă cu prejudecata voiniciei naționale, este fluieratã... voinicește. De atunci Năzdrăvanul a cucerit publicul principalelor teatre ale lumii. Chiar anul acesta studenții institutului nostru de teatru l-au înfățișat pe o scenă londoneză. În a doua etapă, după 1923, se impun piesele lui O'Casey, care aduce pe scenă lumea mizeră a cartierelor periferice, lașitatea și egoismul care nu au lipsit nici în epoca luptelor patriotice. Cu incisivă sinceritate, autorul vorbește de lucruri pînă atunci trecute sub tăcere : bătăliile sociale, frămîntările mișcării sindicale. Prin formula lor dramatică — amestec de amărăciune și butonerie, de poezie și banalitate — piesele lui O'Casey au deschis, spre folosul teatrului irlandez, porțile îndrăznelii.

În sfîrșit, e imposibil să nu vorbim despre Joyce — despre celebrul, discutatul, uluitorul Joyce. În toate scrierile sale, prezența Dublinului este continuă, masivă, copleșitoare, iar modurile de a-l reflecta sînt pe cît de diferite pe atît de pasionante. La început, în **Dubliners** (Oameni din Dublin), orașul, zugrăvit în culori crude și linii apăsate, cu ieșiri naturaliste, în felul lui O'Casey, își păstrează realitatea, coerența, exterioritatea. Sînt străzi pe care se umblă, parcuri în care se respiră ; elementele orașului — recognoscibile — își conservă locul și rostul. Cine vizitează, de pildă, turnul Martello în care Joyce a locuit în 1904 și pe care l-a descris — de data aceasta exact — la începutul romanului Ulise, cine contemplă apoi într-o parte haotica îngrămădire de acoperișuri, iar într-alta magnifica deschidere a mării și surîzătoarele insulițe Dalkey și Muglins, înțelege poate mai bine efervescența spirituală, gustul aventurii și înclinația spre exorbitant proprii lui Joyce, acest irlandez care părăsind la douăzeci de ani Irlanda, nu a putut să o uite niciodată. Este de altfel ceea ce se întîmplă, oarecum oricărui călător prin această țară.

Prima parte a reportajului a apărut în „Scînteia" nr. 6 700 din 4 august 1965.

DE PESTE HOTARE

ATENA

Ce va decide parlamentul ?

ATENA 4 (Agerpres). — Cea de-a treia şedinţă a Parlamentului grec s-a deschis miercuri seara la orele 19,15 ora locală. Chiar de la începutul dezbaterilor, liderul partidului Uniunea Naţională Radicală, Panayotis Canellopoulos, a făcut cunoscut că şase din cei zece deputaţi ai acestui partid înscrişi la cuvînt au renunţat la intervenţiile lor.

Potrivit relatărilor agenţiei U.P.I., s-ar putea ca în urma renunţării la cuvînt a celor şase deputaţi E.R.E., votul de investitură cerut de guvernul Novas să aibă loc în cursul nopţii.

Corespondentul din Atena al agenţiei U.P.I., citînd cercuri politice din capitala Greciei, subliniază că în favoarea guvernului Novas ar putea vota 129 de deputaţi din cei 300, incluzînd pe cei 99 de deputaţi E.R.E., 8 deputaţi ai partidului progresist şi cei 22 de membri ai cabinetului.

ANGLIA

■ H. Wilson: În prezent nu există posibilitatea intrării în Piaţa comună

■ „Nu se mai pot suporta cheltuielile militare"

LONDRA 4 (Agerpres). — Primul ministru Harold Wilson a făcut marţi o declaraţie în legătură cu poziţia guvernului britanic faţă de Piaţa comună. „Am fost întotdeauna gata şi doritori, a spus el, să intrăm în Piaţa comună, dar numai dacă vor fi îndeplinite anumite condiţii care să satisfacă interesele esenţiale ale Marii Britanii — şi noi am spus care sînt acestea — şi îndeosebi dreptul nostru de a face comerţ cu ţările Commonwealthului". Primul ministru şi-a exprimat, însă, părerea că în împrejurările actuale nu există posibilitatea angajării unor tratative.

Declaraţia lui Wilson constituie un răspuns la cererile anumitor deputaţi ai Camerei Comunelor ca Anglia şi alte ţări membre ale zonei liberului schimb să intervină în conflictul din Piaţa comună, încercînd să înlocuiască Franţa în acest organism economic vest-european.

Pe de altă parte, Wilson a anunţat instituirea unui premiu regal pentru încurajarea exporturilor şi a progreselor tehnologice în industria britanică. Premiul va fi decernat pentru prima dată în aprilie anul viitor firmelor care s-au distins în aceste domenii.

★

LONDRA 4 (Agerpres). — În cadrul unei şedinţe a Camerei Comunelor, ţinută în noaptea de marţi spre miercuri, un grup de parlamentari laburişti au cerut guvernului britanic să reducă imediat cheltuielile militare. Luînd cuvîntul în sprijinul acestei propuneri, deputatul E. Heffer a argumentat că Marea Britanie nu mai poate suporta în continuare povara înarmărilor. În acelaşi timp, el a criticat politica guvernului de menţinere a trupelor britanice la est de Suez.

Cererea formulată de grupul de parlamentari laburişti a fost însă respinsă de Bruce Millan, subsecretar de stat parlamentar la Ministerul Apărării pentru forţele aeriene, care a răspuns în numele guvernului.

Intensificarea luptei de eliberare în coloniile portugheze

Guineea portugheză. **Mamă şi soldat**

LISABONA 4 (Agerpres). — În ultima vreme, scrie A.P., armatele forţelor de eliberare naţională din Angola, Mozambic şi Guineea „portugheză" şi-au intensificat acţiunile împotriva trupelor portugheze. Pentru războiul pe care Portugalia îl desfăşoară pe continentul african, guvernul lui Salazar alocă anual 150 milioane dolari, adică aproximativ 40 la sută din bugetul naţional al ţării. Portugalia, menţionează în continuare corespondentul A.P., continuă totuşi acest război costisitor, deoarece coloniile portugheze africane şi îndeosebi Angola sînt bogate în minereuri de fier, diamante şi alte minerale pe care le exploatează în condiţii foarte avantajoase.

Citînd surse oficiale de la Lisabona, agenţia Associated Press relatează că, în cursul acestui an, trupele colonialiste portugheze au suferit mari pierderi în oameni şi materiale de război în aceste ţări.

PROBLEMA CIPRIOTĂ ÎN CONSILIUL DE SECURITATE

NEW YORK 4 (Agerpres). — În şedinţa de marţi seara a Consiliului de Securitate, care dezbate situaţia din Cipru, primul care a luat cuvîntul a fost reprezentantul Turciei, Orhan Eralp, care a cerut Consiliului să condamne măsurile luate de Camera Reprezentanţilor din Cipru pe motiv că acestea „ar încălca constituţia ţării şi ordinea stabilită în insulă prin acordurile de la Londra şi Zürich". Reprezentantul Turciei a subliniat că modificările aduse legii electorale şi prelungirea mandatului preşedintelui Makarios şi a Camerei Reprezentanţilor sînt considerate nule de guvernul Turciei şi de comunitatea ciprioţilor turci.

A luat apoi cuvîntul ministrul de externe al Ciprului, Spyros Kyprianu, care a condamnat amestecul străin în treburile interne ale Ciprului, declarînd că Ciprul, ca stat independent şi suveran, este singurul în drept să modifice legea sa electorală şi să prelungească mandatul preşedintelui său. În încheierea declaraţiei sale, Kyprianu a făcut cunoscut că guvernul cipriot este gata să discute cu reprezentantul personal al secretarului general al O.N.U. în insulă, Carlos Bernardes, problema reprezentării comunităţii minoritare turco-cipriote în parlament.

Reprezentantul Greciei, Alexis Liatis, a afirmat în declaraţia sa că măsurile luate în Cipru, după părerea sa, nu creează nici un pericol la adresa păcii în această ţară. El a calificat politica Turciei în problema cipriotă drept „negativă şi obstrucţionistă". Lucrările Consiliului de Securitate au fost apoi întrerupte. Ele vor fi reluate joi după-amiază.

Sosirea unei delegaţii guvernamentale române la Pekin

PEKIN 4. — Trimisul special Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: Miercuri după-amiază a sosit la Pekin delegaţia guvernamentală a R. P. Române condusă de Bujor Almăşan, ministrul minelor şi energiei electrice, care va participa la inaugurarea expoziţiei economice a R. P. Române, organizată în capitala R. P. Chineze.

Oaspeţii români au fost salutaţi la aeroport de Cijan Lin-ciji, ministrul industriei cărbunelui, Lin Hai-iun, ministrul ad-interim al Ministerului Comerţului Exterior, de Uang Ping-nan, adjunct al ministrului afacerilor externe, şi alte persoane oficiale.

Au fost de faţă ambasadorul R.P. Române la Pekin, Dumitru Gheorghiu, membri ai ambasadei şi ai conducerii expoziţiei economice a ţării noastre.

În aceeaşi zi delegaţia guvernamentală a R. P. Române a fost primită, la Palatul Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, de Pin Cijen, membru al Biroului Politic şi secretar al C.C. al P.C. Chinez, vicepreşedinte al Comitetului permanent al adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, şi de Li Sien-nien, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, vicepremier al Consiliului de Stat. Întrevederea a decurs într-o atmosferă caldă, prietenească.

Un an de la agresiunea americană din golful Tonkin

A trecut un an de la evenimentele din golful Tonkin, unde avioane americane au săvîrşit, la 5 august 1964, un act de război făţiş, prin atacul aerian de amploare împotriva R. D. Vietnam. Bombardamentul aerian împotriva unei ţări independente şi suverane a stîrnit în lumea întreagă o vie îngrijorare şi indignare. El a fost calificat pe drept cuvînt un act agresiv care încalcă normele dreptului internaţional, aducînd grave prejudicii intereselor păcii în Asia de sud-est şi restul lumii — fiind condamnat de popoarele lumii ca expresie a politicii de extindere a „războiului nedeclarat" dus de ani de zile de intervenţioniştii americani şi de marionetele lor de la Saigon.

Tot ce s-a petrecut în Vietnam în anul scurs de atunci a arătat că atacul aerian din 5 august 1964 nu era un act întîmplător sau izolat. El a constituit debutul nefastei politici de „escaladare" — de intensificare continuă a intervenţiei S.U.A. în Vietnamul de sud şi de extindere a agresiunii împotriva R. D. Vietnam. În pofida protestelor opiniei publice mondiale, cercurile imperialiste din S.U.A. au mers tot mai departe pe calea agresiunii şi intervenţiei armate, au transformat bombardamentele barbare împotriva R. D. Vietnam într-o acţiune sistematică, au adus mereu noi şi noi unităţi militare americane în Vietnamul de sud, au impus unor aliaţi ai S.U.A. trimiterea de trupe intervenţioniste. Vietnamul de sud a devenit o tabără militară americană, trupele S.U.A. angajîndu-se direct în operaţiile de război împotriva R. D. Vietnam şi a luptei de eliberare a poporului din Vietnamul de sud.

Această linie agresivă nu a adus şi nu poate aduce nici în viitor promotorilor ei decît eşecuri. Luptînd cu eroism şi vitejie, poporul vietnamez dă grele lovituri intervenţioniştilor, manifestîndu-şi hotărîrea de neînfrînt de a dispune singur de propria soartă, de a asigura libertatea completă a patriei sale.

În lumea întreagă se afirmă cu o forţă mereu crescîndă solidaritatea popoarelor cu lupta dreaptă a poporului vietnamez, se accentuează izolarea şi discreditul politicii agresive americane, care creează grave primejdii pentru pacea mondială. Recentele hotăriri ale preşedintelui S.U.A. de a spori cu zeci de mii de oameni efectivul trupelor intervenţioniste americane în Vietnam constituie un nou pas pe calea sporirii primejdiilor pentru pacea lumii. Aceste măsuri au stîrnit un nou val de indignare şi protest în rîndurile opiniei publice mondiale. „Conferinţa de presă din 28 iulie a preşedintelui Johnson, a scris ziarul englez „The Guardian", a constituit în mod practic o recunoaştere oficială că S.U.A. au pornit, cu propriile lor forţe, într-un război în Asia, de durată nelimitată".

Aşa cum arată guvernul R. D. Vietnam în declaraţia sa din 2 august, „guvernul S.U.A. trebuie să pună capăt imediat războiului său aerian împotriva R.D. Vietnam şi să înceteze orice încălcare a suveranităţii şi securităţii R. D. Vietnam. El trebuie să pună capăt imediat războiului de agresiune din Vietnamul de sud, să-şi retragă toate trupele şi armamentul şi să lase poporul din Vietnamul de sud să-şi soluţioneze singur afacerile sale, în conformitate cu programul Frontului naţional de eliberare din Vietnamul de sud, singurul reprezentant adevărat al poporului sud-vietnamez". În declaraţie se spune: „Guvernul R.D. Vietnam declară în mod solemn: **Vietnamul este unul, poporul vietnamez este unul şi, deoarece imperialiştii americani au încălcat teritoriul vietnamez, fiecare vietnamez are datoria să lupte împotriva agresorilor americani, pentru salvarea naţională. Acesta este un drept sacru şi inalienabil al poporului vietnamez". Guvernul R. D. Vietnam, se arată de asemenea în declaraţie, cheamă ţările socialiste, guvernele ţărilor afro-asiatice, toate popoarele lumii, organizaţiile de masă, personalităţile progresiste să sprijine în mod energic lupta poporului vietnamez împotriva agresiunii, pentru independenţă şi libertate.**

Condamnînd cu toată hotărîrea intervenţia americană în Vietnam, poporul român şi-a exprimat şi îşi exprimă deplina solidaritate cu lupta eroică a poporului vietnamez pentru libertatea, independenţa şi unitatea patriei sale. România a cerut şi cere cu hotărîre încetarea intervenţiei americane în Vietnam retragerea tuturor trupelor străine, respectarea dreptului sacru al poporului vietnamez de a-şi rezolva singur treburile interne. **Ţara noastră a acordat sprijin poporului vietnamez şi, aşa cum s-a declarat în Moţiunea adoptată de Congresul al IX-lea al P.C.R., poporul român este hotărît să acorde poporului vietnamez întregul său ajutor frăţesc.**

La un an de la evenimentele din Tonkin, poporul nostru îşi exprimă convingerea de nezdruncinat că poporul vietnamez va izbîndi în lupta sa nobilă pentru libertate şi independenţă, pentru dreptul de a dispune singur de soarta sa.

Aurel CERNEA

PERU. În pofida stării de asediu, la Lima au avut loc recent mari manifestaţii muncitoreşti revendicative. În fotografii: aspecte din timpul ciocnirilor între demonstranţi şi poliţie

Luptele din Kurdistan

Sub semnătura lui Jean-François Chauvel, ziarul parizian „Le Figaro" scrie în legătură cu situaţia din Kurdistanul irakian:

Lupte violente sînt în curs în Kurdistanul irakian, unde trupele guvernamentale ale mareşalului Aref încearcă să rupă frontul stabilit de răsculaţii kurzi, de la frontiera siriană la aceea iraniană.

La nord de Kirkuk, două brigăzi irakiene sprijinite de artilerie şi de aviaţie au încercat să cucerească muntele Sefin Dagh. Conform informaţiilor primite recent aici, cinci asalturi lansate de soldaţii irakieni au fost oprite de către „pech mergué" (cei aflaţi „în faţa morţii"), nume pe care şi l-au luat partizanii celei de-a doua diviziI kurde comandate de colonelul Rachid Sindi.

La nord de Sulaimaniya, alte două brigăzi irakiene au atacat Charta, de unde statul major al trupelor guvernamentale ar vrea, se pare, să îndrepte două tentacule în direcţiile nord-est şi sud-est pentru a atinge frontiera irakiană. O brigadă kurdă comandată de colonelul Abdelwahab Atroushi, fost colonel al armatei irakiene, atacă Charta, spre care a fost trimisă o a doua brigadă kurdă sub ordinele unui alt fost ofiţer al armatei guvernamentale.

În sfîrşit, lupte desfăşoară la Qaradagh, la sud de Sulaimaniya, o brigadă irakiană încercuită în această localitate de o brigadă kurdă sub ordinele unui fost căpitan din miliţia militară, colonelul Nouri Mahroul.

Este interesant de notat în această scurtă relatare organizarea nouă a unităţilor kurde în două diviziuni şi trei brigăzi independente legate prin radio de generalul Barzani, comandantul şef al armatei răsculate. Sîntem departe de „ciocnirile cu ciţiva bandiţi", cum le numea postul de radio din Bagdad.

Luptele în curs opun mai multe mii de oameni de fiecare parte. Guerilla din primii ani a devenit un adevărat război. Evoluţia aceasta este urmărită cu atenţie de toţi vecinii Irakului. Ea provoacă agitaţii serioase în sînul echipei guvernamentale irakiene.

Între timp, armata murmură. Ofiţerii din unităţile angajate reproşează Bagdadului că nu îi sprijină suficient. Acum o lună, unul din şefii armatei colonelul Mahmoud Aziz, a fost ucis într-o ambuscadă în timp ce mergea cu maşina împreună cu un alt colonel şi cu doi căpitani care şi-au găsit de asemenea moartea. El comanda brigada a cincea din divizia a doua irakiană, cu baza la Mossoul. Ofiţerul acesta, foarte popular în armata irakiană, a fost amestecat în lovitura de stat nereuşită împotriva generalului Kassem, din 1959. Scăpînd de represiuni, el a reuşit să se refugieze în Siria, de unde nu s-a întors decît după căderea lui Kassem în 1963. O violentă mişcare de protest s-a conturat în brigada a cincea după moartea colonelului Aziz, obligîndu-l pe preşedintele Aref să se ducă imediat la sediul unităţii pentru a-i calma pe ofiţeri. Ei îl acuzau pe generalul Tahet Yaya, prim-ministru moderat, că l-a trimis special pe colonelul Aziz în prima linie pentru a scăpa de el.

Acţiuni ale patrioţilor peruvieni

LIMA 4 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al guvernului a declarat că o patrulă a forţelor armate guvernamentale peruviene a căzut într-o ambuscadă a patrioţilor, în departamentul Apurimac din sudul ţării. În acelaşi timp, el a anunţat că partizanii au atacat trupele guvernamentale în zona Pocuta. Potrivit altor informaţii sosite la Lima, armata operează arestări masive în rîndurile populaţiei indigene în apropiere de Rio San Fernando, într-o încercare de a o împiedica să se alăture partizanilor.

Guvernul peruvian a prelungit marţi cu încă 30 de zile decretul prin care sînt suspendate garanţiile constituţionale pe întreg teritoriul ţării. Acest decret a fost promulgat la 4 iulie, ca urmare a intensificării acţiunilor unităţilor de partizani din regiunile muntoase.

SUDAN: Înrăutăţirea situaţiei din provinciile meridionale

KHARTUM 4 (Agerpres). — Agenţiile de presă semnalează o creştere a tensiunii din Sudan. Toate comunicaţiile civile în provinciile din sud au fost întrerupte, iar ştirile indică o înrăutăţire rapidă a situaţiei. Însoţit de comandantul suprem al forţelor militare sudaneze, locţiitorul primului ministru a plecat pe calea aerului la Juba, pentru a studia situaţia la faţa locului şi pentru a lua măsurile necesare în vederea încetării activităţii elementelor disidente.

Potrivit agenţiei M.E.N., toate avioanele sudaneze sînt pregătite pentru a fi dislocate în provinciile meridionale. În acelaşi timp, guvernul sudanez a cerut elementelor disidente ca pînă la 5 august să depună armele, afirmînd că altfel trupele guvernamentale vor lansa un atac decisiv pentru a pune capăt acţiunilor lor.

Forţele patriotice vietnameze dau lovituri puternice

SAIGON 4 (Agerpres). — În ultimele zile patrioţii sud-vietnamezi au reuşit să dea lovituri puternice trupelor guvernului de la Saigon şi celor americane. În noaptea de marţi spre miercuri, unităţi ale diviziei 101 de puşcaşi marini americani, dislocate la baza de la Cam Ranh (300 km nord-est de Saigon), au fost atacate, timp de mai multe ore, de forţele patrioţilor. Tirul puternic al partizanilor a provocat pierderi apreciabile trupelor americane. Un alt atac de anvergură al forţelor F.N.E. a fost lansat miercuri dimineaţa împotriva unui post guvernamental la 100 mile de Saigon.

★

HANOI 4 (Agerpres). — Într-un mesaj adresat sindicatelor vietnameze şi Federaţiei Sindicale Mondiale, Federaţia sindicatelor din Vietnam condamnă guvernul american pentru intensificarea acţiunilor sale agresive. Mesajul adresează organizaţiilor sindicale din lumea întreagă apelul de a sprijini lupta poporului vietnamez împotriva agresiunii imperialiste americane.

Forţe navale ale R. D. Vietnam de strajă la frontierele maritime ale ţării

S. U. A. intensifică intervenţia militară

WASHINGTON 4 (Agerpres). — Preşedintele S.U.A., Lyndon Johnson, a transmis Congresului o cerere de credite de urgenţă de 1 700 000 000 dolari pentru anul fiscal în curs, „necesare pentru continuarea activităţii militare în Asia de sud-est".

În legătură cu aceasta, Ministerul Apărării al S.U.A. a anunţat revizuirea planurilor de recrutare pe lunile septembrie şi octombrie. În acest fel, în luna septembrie vor fi chemate sub arme 27 400 persoane iar în octombrie 33 600 de persoane.

Pe de altă parte, ministrul apărării al S.U.A., Robert McNamara, a anunţat că efectivul forţelor armate ale Statelor Unite urmează să fie sporit cu 340 000 oameni, ajungînd la mijlocul anului 1966 la aproape trei milioane. În plus, el a propus ridicarea gradului de pregătire a trei divizii şi şase brigăzi de rezervă, precum şi a unor unităţi de rezervă ale marinei şi forţelor aeriene. Anunţînd aceste măsuri, McNamara „a recunoscut, scrie agenţia Associated Press, că Vietcongul (denumirea dată forţelor patriotice) deţine în prezent iniţiativa în Vietnam".

COMUNICATUL COMUN IUGOSLAVO-GUINEEZ

BELGRAD. În comunicatul comun iugoslavo-guineez dat publicităţii la încheierea vizitei în Iugoslavia a lui Seku Ture, preşedintele Republicii Guineea, se arată că cele două părţi au constatat identitatea punctelor de vedere asupra problemelor celor mai importante ale relaţiilor internaţionale şi au căzut de acord că trebuie să fie intensificate diferitele forme de colaborare dintre cele două ţări. În comunicat se exprimă îngrijorarea în legătură cu evoluţia tot mai primejdioasă a situaţiei din Asia de sud-est, continuarea intervenţiei armate în Vietnamul de sud şi bombardarea continuă a R. D. Vietnam şi se cere rezolvarea acestei probleme potrivit năzuinţelor legitime de libertate şi independenţă ale poporului vietnamez, pe baza acordurilor de la Geneva. Părţile au subliniat necesitatea întăririi unităţii şi solidarităţii ţărilor africane împotriva imperialismului şi rămăşiţelor colonialismului.

Incendiul care s-a declanşat pe coasta de sud a Franţei s-a extins — în ciuda eforturilor care se fac pentru stăvilirea lui — spre sud. Agenţia France Presse arată că în regiunea Col de Candel numeroase case sînt ameninţate de flăcări. Ieri după-amiază, campingurile de la Saint Georges au fost cuprinse de flăcări. În fotografie: Turişti evacuaţi din zona Rivierei franceze, devastată de incendiu

ADEN. Agenţia Reuter anunţă din Aden că, în ultimele două zile, în regiunea muntoasă a Federaţiei Arabiei de sud au avut loc ciocniri violente între detaşamentele de patrioţi şi trupe ale armatei federale. Cele mai puternice lupte s-au desfăşurat în provincia Dhala şi la nord de ea.

SCURTE ŞTIRI

LONDRA. Deputatul laburist de stînga, William Warbey, care a cerut demisia primului ministru Harold Wilson şi care, în semn de protest împotriva respingerii cererii sale, nu a luat parte la votarea moţiunii de cenzură conservatoare de luni seara, a fost aspru criticat de către Comisia de legătură a grupului parlamentar laburist pentru atitudinea sa. Observatorii din capitala Marii Britanii subliniază că grupul parlamentar laburist intenţionează să pună în practică unele sancţiuni disciplinare împotriva lui Warbey, mergînd pînă la excluderea sa din grupul parlamentar laburist.

PRAGA. Jozef Lenart, preşedintele guvernului R. S. Cehoslovace, a primit miercuri delegaţia parlamentară canadiană, care întreprinde o vizită în Cehoslovacia la invitaţia Prezidiului Adunării Naţionale. Agenţia C.T.K. menţionează că, în cursul convorbirii care a avut loc, ambele părţi şi-au manifestat interesul pentru adîncirea şi dezvoltarea relaţiilor reciproce în domeniile economiei, culturii, ştiinţei şi sportului.

MOSCOVA. Alexei Kosîghin, Anastas Mikoian şi Dmitri Poleanski au avut la 4 august o convorbire la Kremlin cu regele Afganistanului, Mohammed Zahîr-Şah.

RIO DE JANEIRO. Mareşalul Teixeira Lott a fost ales marţi de Congresul Partidului Muncii din Brazilia drept candidat la succesiunea în postul de guvernator al statului Guanabara, deţinut în prezent de Carlos Lacerda.

VARŞOVIA. Organizaţia poloneză de comerţ exterior „Metalexport" a încheiat un acord cu privire la licenţă şi cooperare cu firma engleză Walmsley's, producătoare de utilaje pentru industria hîrtiei.

CANBERRA. — Docherii din Australia au declarat miercuri o grevă generală în sprijinul satisfacerii revendicărilor cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi de muncă. La grevă participă aproximativ 23 000 de docheri. Activitatea celor 42 de porturi australiene a fost complet paralizată.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii